

Xarxa de Cooperació al Desenvolupament
del Sud de Catalunya

Ocupació, emprenedoria
i transformació social

NÚMERO 2
FEBRER - MAIG 2020

Una de les sessions de la I Jornada XCD l'octubre de 2019. Foto: Francesc Balart.

ÍNDEX

NÚMERO 2

FEBRER - MAIG 2020

- 5 PRESENTACIÓ**
- 6 EDITORIAL**
El present i futur del finançament al desenvolupament sostenible
- 12 TERESA TORRES-CORONAS**
Coordinadora programa Inserlab
- 16 PEDRO REDONDO**
L'economia al servei de la transformació social
- 20 I JORNADA XCD**
La posada en escena del projecte
- 22 CARME GUAL**
Per què les economies transformadores són fonamentals per la cooperació al desenvolupament?
- 26 JOAN VIVES**
Responsable del projecte de l'Hort de la Sínia
- 32 ANTONI PIGRAU**
La proposta d'un codi ètic de respecte dels drets humans i la igualtat de gènere per a les empreses catalanes
- 36 VÍCTOR MERINO I INÉS SOLÉ**
Emprenedoria i gènere

Coordinació de continguts: Josep Alcoceba.

Disseny i maquetació: David Oliete.

Textos: Josep Alcoceba, Pedro Redondo, Carme Gual, Antoni Pigrau, Víctor Merino i Inés Solé.

Fotografia de portada: David Oliete.

Correcció: Servei Lingüístic de la URV.

Impressió: CopyAndArt Serveis Gràfics.

Primera edició: Tarragona, febrer 2020.

VISIONS D'UN MÓN DESIGUAL

Acció pel clima

Diàlegs sobre l'Objectiu núm. 13 dels Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'ONU

Al Campus Catalunya de la URV

07/05/20, 18:00h

Ponent pendent

"Efectes del canvi climàtic en la salut i l'alimentació"

Sala de Vistes
Streaming des de la UdL

21/05/20, 18:00h

Gemma Puig

"Evidències del canvi climàtic des de la perspectiva meteorològica"

Sala de Junes
Streaming des de la UPF

14/05/20, 18:00h

Dra. Susana Borràs

"Migració climàtica: una realitat invisibilitzada"

Sala de Junes
Presencial

28/05/20, 18:00h

Dr. Javier Martín Vide

"L'emergència climàtica actual i el clima del futur"

Sala de Junes
Streaming des de la UdG

Professora de Dret Internacional Públic i coordinadora del Màster en Dret Ambiental de la URV

Llicenciada en Ciències Físiques i meteoròloga de TV3, Catalunya Ràdio i 3/24

Catedràtic de Geografia Física i director de l'Institut d'Investigació de l'Aigua de la UB

Inscripció per reconèixer crèdits

Reconeixement: 1 crèdit ECTS

Més informació: 977 558484 / urvsol@urv.cat

PRESENTACIÓ

Text: Josep Alcoceba

OCUPACIÓ, EMPRENEDORIA I TRANSFORMACIÓ SOCIAL: Tenim opcions de lideratge

Que res ni ningú ens faci dubtar: Som un territori emprenedor i ple de projectes, i aquest número de la revista n'és un exemple. Una revista que continua amb l'empeny tossut i exhaustiu d'ajudar a difondre els projectes de les ONGD i d'altres entitats representants de la societat civil del territori.

Al llarg d'aquesta publicació s'exemplifica l'ampli ventall d'alternatives reals que tenim en tots els àmbits del sector tradicional (alimentació, finançament, energia, habitatge, etc.). Unes alternatives madures que estan donant uns resultats d'igual rendiment o més gran que les del sector tradicional, i que —aquí no hi ha diferències— necessiten la confiança d'un consumidor que de ben segur serà exigent i conscient del seu poder de decisió.

Unes decisions que bé poden influir en un consum responsable en alguns casos i, en d'altres, en l'activitat o sector en què es decideix treballar, ja sigui com a persona empleada o emprenedora. Us apropem dos projectes del territori: un amb una llarga i consolidada trajectòria, i l'altre que tot just arranca: L'Hort de la Sínia, el projecte de vida de l'agricultor ecològic **Joan Vives**, que, després de 25 anys, continua oferint un viatge sensorial (i gairebé en el temps) a molts dels participants. I l'Inserlab, que enguany inicia el seu segon any de funcionament. La seva coordinadora, **Teresa Torres-Coronas**, ens explica que aquest curs representa una oportunitat de formació universitària per a persones amb discapacitat igual o superior al 33%, un col·lectiu que té una taxa d'atur molt superior a la resta de població. Exemples com el dels estudiants **Víctor Bielsa** i **David Bielsa**, que van decidir deixar la feina per intentar millorar el seu estatus laboral a través del programa, ens sorprenen molt positivament.

També parlarem d'economies transformadores que, tal com ens explica la directora de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, **Carme Gual**, són un dels eixos de treball prioritaris en el nou Pla Director de Cooperació al Desenvolupament (2019-2022). En aquest sentit, l'aparició dels ateneus cooperatius té com a objectiu fer créixer aquesta mena d'economies al territori català. Una reflexió rigorosa, i molt recomanable de llegir, del tècnic de CoopCamp **Pedro Redondo**, que,

amb dades i exemples que certifiquen aquestes alternatives ja existents i consolidades, serveix per entendre que l'economia ha de tornar a estar al servei de la transformació social (i no al revés), tant des del punt de vista del consumidor com, també, de l'emprenedoria.

Una emprenedoria que sempre s'ha relacionat amb la igualtat de gènere, sobretot amb l'acceptació generalitzada que l'èxit de tot projecte només està determinat per l'esforç i les bones idees. Per això és tan interessant llegir l'article dels juristes **Víctor Merino** i **Inés Solé**, perquè posa en dubte el binomi emprenedoria i gènere, basant-se en que aquesta és una relació fal·laç en la mesura que hi continuen havent uns rols evidents en la societat. En aquest sentit, conclouen que qualsevol iniciativa pública, si vol ser eficient en l'impacte de gènere, requereix anar més enllà de garantir una participació equilibrada i oferir mecanismes per valorar l'impacte de gènere de la mesura.

Antoni Pigrau, catedràtic de Dret Internacional Públic, ens explica que després de l'encàrrec encomanat (febrer 2016) per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, el grup de recerca Territori, Ciutadania i Sostenibilitat de la URV va elaborar un codi ètic de respecte dels drets humans i de la igualtat de gènere. En cas d'aprovar-se aquest codi, que ha de servir de referència per la internacionalització de qualsevol empresa, Catalunya es situaria en una posició capdavantera, donant la millor imatge i carta de presentació que es pot oferir al món.

En l'editorial, es proposa conèixer el que serà un dels canvis més importants en l'àmbit del finançament al desenvolupament. Uns canvis que afecten la qualitat i quantitat de l'Ajuda Oficial al Desenvolupament i el seu famós compromís del 0,7%, i la creació d'una nova mètrica que pretén ser el baròmetre oficial de l'Agenda 2030 i dels seus ODS.

Drets humans, medi ambient, inserció laboral, gènere, economia i finances. El sud de Catalunya té persones emprenedores i expertes en tots els àmbits. En un moment on se'ns ha tornat a ensenyar que potser no som una prioritat, ens toca demostrar, ara més que mai, el nostre potencial com a territori. Comencem. ■

EDITORIAL

El present i futur del finançament al desenvolupament sostenible

Text: Josep Alcoceba

Economista, Josep Alcoceba ha treballat en la Direcció de Cooperació al Desenvolupament de l'OCDE i a la representació espanyola (ambaixada) d'aquest organisme.

Ha participat en el càlcul del finançament al desenvolupament dels països no membres del CAD en l'escenari post-2015, va fer el seguiment de la modernització de l'AOD i d'altres aspectes relacionats amb el funcionament del mateix CAD i del Centre de Desenvolupament (DEV).

Aprofitant, doncs, aquesta experiència i l'actual projecte de la XCD, ha volgut explicar el perquè de la modernització de les finances al desenvolupament i la seva situació actual (d'una forma molt simplificada). Una modernització que avui encara presenta un preocupant grau d'escepticisme i, sobretot, de desconeixement percebut per part de la ciutadania.

INTRODUCCIÓ

No s'assolirà cap dels objectius de l'Agenda 2030 sense tenir en compte el sector privat. Aquesta afirmació, repetida i gairebé institucionalitzada en qualsevol reunió al voltant dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), sempre havia despertat un rebuig generalitzat a les ONGD i a la societat civil tradicionalment vinculada a la cooperació internacional. Fins ara, l'única dada reconeguda per mesurar l'esforç oficial en termes de finançament al desenvolupament i promoció del benestar dels països en vies de desenvolupament ha estat l'Ajuda Oficial al Desenvolupament (AOD). Però l'escenari actual és molt més complex que el que operava sota l'obsoleta premissa d'una relació nord-sud i necessita, doncs, un suport financer superior a l'ajuda tradicional. De fet, hi ha estudis que afirmen que l'AOD només cobreix el 15% de la despesa necessària per assolir els ODS².

En aquest nou escenari polític i econòmic intervenen nous actors que dibuixen un tauler de joc molt més heterogeni i multipolar, amb uns problemes i objectius transversals i comuns, una expectativa alarmant de creixement de població urbana i, també, susceptible a canvis substancials (oportunitats) arribats de l'explosió de

la indústria de les TIC. Un context que, a més, és hereu d'una agenda internacional anterior i d'uns objectius (Objectius del Mil·lenni) no assolits o, com a mínim, amb uns resultats febles.

Assolir els objectius de l'Agenda 2030 requereix³ que tots els agents assumeixin més responsabilitats, drets i deures per a l'horitzó 2030:

- **Les ONGD i la societat civil**, que hi tenen un paper fonamental, han de ser acompanyants en l'orientació de les decisions públiques, exigir transparència d'objectius i resultats i, aprofitant la seva experiència, reconèixer i diferenciar tota acció pública i privada que tingui voluntat de canvi real de les accions oportunistes i més lligades a una voluntat de rentada de cara.

- **Els governs locals i nacionals** han de reforçar el coneixement, la participació i l'empoderament de la seva ciutadania vers aquests objectius comuns. Han de ser els responsables de dibuixar un pla estratègic amb uns objectius consensuats amb la població i —important— de marcar dates de revisió d'aquest pla. Aquest ha de ser

¹Enllaç al resum executiu fet per l'OCDE sobre l'origen (l'any 1969) de l'AOD, la seva evolució, quins paràmetres inclou actualment (i quins no), quins compromisos s'han assolit (i quins no), etc. <https://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/development-finance-standards/What-is-ODA.pdf>

²En l'article "From billions to trillions: transforming development finance post-2015 financing for development: multilateral development finance" publicat l'any 2015 ja es parlava de la necessitat de trencar la lògica de l'AOD com l'eina exclusiva del finançament al desenvolupament.

³En l'anterior editorial de la revista titulat "Anàlisi de l'Agenda 2030" hi ha una llarga descripció del context econòmic i polític en què s'han d'implementar els ODS.

un compromís inclusiu en tots els departaments de l'Administració que vagi molt més enllà del mandat polític del moment.

- **El sector privat** ha de trencar amb la lògica de l'acumulació i maximització de beneficis com l'únic objectiu possible. S'ha de promoure una mobilització més gran i millor de l'activitat i recursos que tinguin un impacte positiu per al desenvolupament. I, tot i la precaució amb la qual s'han de mesurar els límits del finançament o inversió privada per al desenvolupament, s'insisteix que aquest és un assumpte ineludible i necessari.

Aquesta necessitat d'actualització les finances al desenvolupament també va ser present en el si del Comitè d'Assistència al Desenvolupament (CAD)⁴ de l'OCDE, que en la reunió ministerial de l'any 2012 va començar a fer dos grans canvis estratègics: la modernització de la seva AOD i la creació d'una nova mètrica que recollís tots els recursos (oficials i no oficials) mobilitzats amb impacte en el desenvolupament dels països (independentment de si hi ha o no aquest objectiu específic). Aquesta nova mètrica, encara en procés d'elaboració, és el suport oficial total per al desenvolupament sostenible (TOSSD).⁵

En el present article s'ha proposat, doncs, explicar, per un costat i de forma molt resumida, quins són els principals canvis que s'han fet respecte a l'AOD tradicional (mètrica en constant revisió); i, de l'altre, facilitar l'entesa del TOSSD. El TOSSD és un paràmetre estadístic que, tot i ser encara molt desconegut, serà imprescindible per conèixer la capacitat internacional de finançar els ODS.

Cal remarcar que el TOSSD no té la finalitat de substituir l'AOD, sinó que són dues eines complementàries i necessàries. La pèrdua de poder relatiu de l'AOD no n'ha de desviar el seu objectiu últim, que no és altre que aconseguir un finançament estable i amb capacitat redistributiva en sectors i economies que el mercat ha exclòs (quadre 1). La posada en escena del TOSSD, sempre que aquest sigui reconegut pel conjunt de les economies

internacionals, serà positiu en la mesura que ens ajudi a comptabilitzar tot recurs oficial que tingui impacte en el desenvolupament. De moment, però, encara hi ha molta feina pendent en la definició d'una estructura organitzativa definitiva, en acabar de concretar quins paràmetres ha d'incloure el TOSSD i, en definitiva, en aconseguir més informació i formació sobre aquesta eina. Tot això quan ja som a l'any 2020.

QUADRE 1. TOTAL INGRESSOS REBUTS PER TIPOLOGIA DE PAÍS*
Any 2017. Xifres en milions de dòlars i en percentatges.

	PAÏSOS MENYS DESENVOLUPATS		PAÏSOS DE RENDA MITJANA-INFERIOR		PAÏSOS DE RENDA MITJANA-SUPERIOR	
Ajuda Oficial al Desenvolupament	51.933	39,7%	50.627	11,1%	27.823	4,6%
Remeses personals	42.430	32,4%	254.950	55,8%	125.336	20,6%
Inversió Directa Extranjera	29.446	22,5%	121.503	26,6%	384.785	63,4%
Altres Fluxes Oficials	2.957	2,3%	21.947	4,8%	33.162	5,5%
Crèdits a l'exportació amb suport oficial	1.956	1,5%	3.721	0,8%	8.177	1,3%
Donacions privades	1.172	0,9%	732	0,2%	517	0,1%
Cartera d'inversions	995	0,8%	3.226	0,7%	27.573	4,5%

*El departament d'assumptes econòmics i socials de Nacions Unides (UN/DESA) fa aquesta classificació:
https://www.un.org/en/development/desa/policy/wesp/wesp_current/2014wesp_country_classification.pdf

Elaboració pròpia. Font: OCDE

⁴El CAD de l'OCDE és el comitè encarregat d'establir els estàndards, suggerir canvis, verificar i proveir les dades oficial i fidedignes sobre les finances al desenvolupament i pujar-les al sistema d'informació creditícia (CRS).

⁵"Total Official Support for Sustainable Development", TOSSD. També hi ha les sigles en castellà (AOTDS), però per facilitar la literatura referenciada en l'article, s'utilitzaran les sigles originals.

ACTUALITZACIÓ DE L'AJUDA OFICIAL AL DESENVOLUPAMENT (AOD)

L'AOD es defineix com el flux proporcionat per a organismes oficials (governos estatals, locals, etc.) dirigit a països que figuren en la llista de receptors del Comitè d'Assistència al Desenvolupament (CAD), que promou el desenvolupament i compleix una sèrie de criteris de concessionalitat.⁶ Aquesta eina va ser dissenyada a l'OCDE i es pot canalitzar a través d'una aportació financera o tècnica, i de forma directa entre institucions dels països (bilateral) o de manera multilateral.

El CAD és també el comitè responsable de la modernització d'aquesta eina: en revisa els paràmetres i valors computables com a ajuda oficial. Uns canvis importants en la comptabilització del préstec, per exemple, ja que afecten la quantitat i qualitat dels famosos compromisos internacionals del 0,7%. Els canvis més importants són:⁷

- **Comptabilització d'un préstec com a AOD: del valor nominal al component de donació.**

El mètode tradicional que els països donants utilitzaven per registrar un préstec era fent-ho pel seu valor nominal, sempre que aquest préstec tingués un mínim del 25% de concessionalitat. L'interès referencial era del 10% (també fixat pel CAD). L'ajuda oficial al desenvolupament es calculava, doncs, restant del valor nominal del préstec (en el moment de l'emissió) els reemborsaments successius que feia la part prestatària.

Aquest mètode tenia moltes limitacions i donava peu a incentius negatius. Per exemple, amb un únic interès referencial es valoraven igual dos préstecs amb un mateix valor nominal independentment del seu període de carència i risc associat. No es valorava, entre d'altres coses, l'emissió de préstecs a economies i contextos amb un risc associat més elevat.

QUADRE 2. RESUM CÒMPUT D'UN PRÉSTEC COM AOD

	ELEMENT DE DONACIÓ	TAXA DE DESCOMPTE
Països Menys Desenvolupats	45%	9%
Països de Renda Mitja-Inferior	15%	7%
Països de Renda Mitja-Superior	10%	6%

Font: OCDE

Això atemptava directament a l'àlma mater de l'AOD, que és mantenir la seva capacitat redistributiva tot generant un impacte correctiu, discrecional i d'alta rendibilitat social per treballar en sectors que el mercat ha pogut deixar apartats.⁸ Fins i tot, amb un interès de referència fixat i en contextos socioeconòmics poc estables, es podia donar la situació d'emissions de préstec com AOD que acabessin tenint una càrrega superior (reemborsaments) per als països receptors que el d'un préstec en condicions normals de mercat.

Per tot això, l'actualització establerta pel CAD es basa en el còmput com AOD únicament del component de donació del préstec amb un marge de concessionalitat i un interès referencial que canvia en funció de la renda del país receptor (quadre 2)⁹.

- **Assentament de la població refugiada.**

Des de l'any 1988 es comptabilitza com a AOD únicament la despesa feta, i amb alguns matisos, en atenció a les persones refugiades al mateix territori durant els dotze primers mesos.

Aquest és un punt força delicat perquè aquesta despesa, independentment de qualsevol modernització de caire estadístic, no pot eludir mai la responsabilitat política en aquest assumpte cada vegada més important. De fet, segons quins siguin

els recursos computats com a AOD, es pot donar la (perversa) paradoxa que Europa acabi sent un dels receptors més grans d'ajuda oficial.

Es necessita, doncs, un esforç més gran, no només en l'actualització¹⁰ dels paràmetres inclosos en aquest apartat, el qual té un impacte directe a la qualitat i credibilitat de la mateixa AOD, sinó també ens els compromisos dels països, siguin o no membres del CAD.

- **Despesa en pau i seguretat.**

El CAD ha revisat, actualitzat i especificat quines activitats i despeses en pau i seguretat són computables com a AOD. Un treball que s'ha fet individualment per a tots els casos d'intervenció (directa indirecta) d'un país membre del CAD. Aquest treball serveix per veure quines despeses són computables com a AOD i quines no ho són¹¹.

- **Suport al sector privat.**

Un dels punts que requereix més atenció és el que fa referència a la relació entre l'ajuda oficial (i, per tant, pública) i el suport al sector privat. L'objectiu de l'ajuda oficial en aquest punt és aconseguir un efecte palanquejador sobre la inversió privada, incentivant-la a través de diverses eines: garanties, crèdits, inversió de capital, etc.

⁶Definició extreta del portal de Cooperación Española <https://www.cooperacionespanola.es/es/tipologias-de-ayuda-oficial-al-desarrollo>.

⁷Se segueixen els punts destacats en l'informe "La nueva métrica de la financiación para el desarrollo: el apoyo oficial total para el desarrollo sostenible y su aplicación a España" publicat al maig del 2018.

⁸Intervenció del catedràtic José Antonio Alonso en el seminari La Financiación de los ODS y el Combate a la Desigualdad.

El context actual obliga el CAD a fer una revisió constant dels paràmetres que defineixen l'AOD. Una ajuda que, no ho hem d'oblidar, deixa fora del marc molts actors nous que han aparegut en l'escena de la cooperació internacional i que no formen part del registre oficial del CAD. A més, en aquest apartat sobre la modernització de l'AOD s'han deixat al marge qüestions fonamentals com l'impacte final de l'ajuda, l'anàlisi dels factors que determinen la dependència o no a aquest flux concessional, la capacitat de gestió dels governs i institucions que la reben, els criteris que motiven la selecció de països i sectors on s'aplica l'ajuda, els compromisos no assolits del 0,7% per la majoria de països del CAD, etc. Sí que s'ha volgut fer esment a la defensa del paper correctiu i distributiu de l'ajuda, no només pel volum econòmic que en si mateix pot representar, sinó també per la capacitat de palanquejament de recursos addicionals.

LA NOVA MESURA DE FINANÇAMENT AL DESENVOLUPAMENT: EL TOSSD

Tal com s'explicava al principi, la utilitat última del TOSSD és recollir, en una sola xifra, el conjunt de recursos mobilitzats pel finançament oficial amb impacte de desenvolupament, siguin o no AOD. La recollida de les dades que formen part del TOSSD és més complexa que l'ajuda tradicional per l'amplitud d'actors i d'eines de finançament que conté (quadre 3).

A continuació s'ofereix una visió resumida del TOSSD, començant per un dels seus principals reptes que apel·la directament a qui ha de dirigir aquesta eina, la seva estructura, les proves pilot que se n'han fet i les limitacions i dubtes que encara suscita¹²:

GOVERNANÇA

Per la idiosincràsia pròpia d'aquesta eina, que té com a objectiu ser la mesura estadística de referència dels ODS i, per tant, necessita ser reconeguda per tots els països, aquesta ha d'escapar del marc limitat i (gairebé) exclusiu del CAD, format per només 30 països. Una ampliació d'actors i instruments que escapa de l'homologació oficial que donava el CAD a l'AOD i que obliga a replantejar la governabilitat d'aquesta eina. La propera Comissió d'Estadístiques de Nacions Unides (març 2020) és la data marcada en el calendari perquè el grup interinstitucional i d'experts sobre els ODS (IAEG-SDG) presenti una proposta definitiva de governança.

COMPONENTS

Dos grans pilars estructuren el TOSSD: recursos destinats als països en desenvolupament i als dedicats a finançar els anomenats *habilitadors del desenvolupament* i reptes globals (figura 1).

FIGURA 1: EXEMPLES HABILITADORS DEL DESENVOLUPAMENT

Font: OCDE

⁹Informe resum sobre l'element donació dels préstecs: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/854342/Grant-Equivalent-Technical-Note1.pdf

¹⁰El CAD ha publicat un recull d'accions computables o no com a AOD: <https://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/development-finance-standards/refugee-costs-oda.htm>

¹¹[http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DCD/DAC\(2017\)22/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DCD/DAC(2017)22/FINAL&docLanguage=En)

¹²Anàlisi feta a partir de l'informe *La nueva métrica de la financiación para el desarrollo: el apoyo oficial total para el desarrollo sostenible y su aplicación a España*.

i. Recursos destinats als països en desenvolupament.

Encara per definir els paràmetres i límits computables, es mesura des del còmput del receptor i està format per donacions, préstecs (concessionals o no), instruments de suport al sector privat, associacions publicoprivades i (alguns) recursos privats mobilitzats a través d'instruments de finançament públic i ajuda humanitària.

ii. Habilitadors de desenvolupament.

També presenta moltes limitacions sobre com i què es registrarà en aquest calaix; els habilitadors de desenvolupament fan referència directament als ODS. S'inclouen, doncs, els organismes vinculats a tasques d'assessorament estatal i promoció de creixement i sostenibilitat financera, aspectes relacionats a diversos aspectes (pau i seguretat, medi ambient, etc.) que no són necessàriament computables com a AOD.

Els resultats d'aquests estudis mostren un increment del 20% al 30% del registrat com a AOD pels països donants i un increment molt més gran, del 220% al 260%, pels països receptors. Aquesta diferència s'explica per motius diferents: en el cas del Senegal, per exemple, la diferència s'explica en part per l'aportació de nous proveïdors de cooperació no inclosos al CAD (per exemple, la Xina) i, en el cas de Filipines, pel pes que hi tenen els fons oficials no concessionals amb finalitats comercials, entre d'altres¹⁴. A l'Estat espanyol l'estimació del TOSSD l'any 2015 va ser de 2,6 a 3,3 mil milions de dòlars, és a dir, un augment entre un 1,5 i un 1,8 del coeficient d'AOD¹⁵.

TASQUES PENDENTS

Potser la mancança més evident que té aquesta mètrica és que continua sent una

tres d'entrada i sortida? Quines partides s'inclouran al camp d'habilitadors per al desenvolupament?, etc.

Una altra preocupació —i aquesta s'escapa de l'àmbit exclusivament estadístic— és que aquesta nova mesura posi en perill els compromisos dels països pel que fa a l'AOD i, també, l'impacte que hi tindrà sobre la qualitat i el caràcter genuí de l'ajuda. Per fer-ho, tal com s'explica a l'inici, cal un esforç per fer partícips la societat civil i els governs de països no membres del CAD de la definició, facilitació i transparència d'aquesta nova mesura.

QUADRE 3. DIFERÈNCIES ENTRE L'ODA I EL TOSSD

ODA	TOSSD
Membres del CAD i altres proveïdors que reportin les seves estadístiques en cooperació al desenvolupament	Tots els proveïdors de finances públiques internacionals
Finançament oficial concessional i amb objectiu de promoció del "desenvolupament econòmic i de benestar"	Finançament que dongui suport a l'Agenda 2030
Rendició de comptes dels membres del CAD amb un compromís permanent (0,7%)	No hi ha objectius ni compromisos associats per no diluir els establerts dins de l'AOD

Font: OCDE

PROVES PILOT REALITZADES

El Comitè d'Assistència al Desenvolupament de l'OCDE ha realitzat algunes primeres proves pilot per conèixer quin és el TOSSD corresponent (amb paràmetres encara per definir) d'alguns països i la diferència que hi ha amb els respectius valors de l'AOD. En concret, aquesta prova pilot es va fer, primerament, per un membre del CAD (Dinamarca), un país no membre (els Emirats Àrabs Units), un receptor d'AOD del grup de països de renda baixa (Senegal) i un de renda mitjana (Filipines)¹³.

eina molt poc coneguda. Això contrasta amb la seva voluntat de ser reconeguda com a referent per la mesurabilitat dels recursos amb impacte al desenvolupament i vers uns objectius globals i transversals (figura 2).

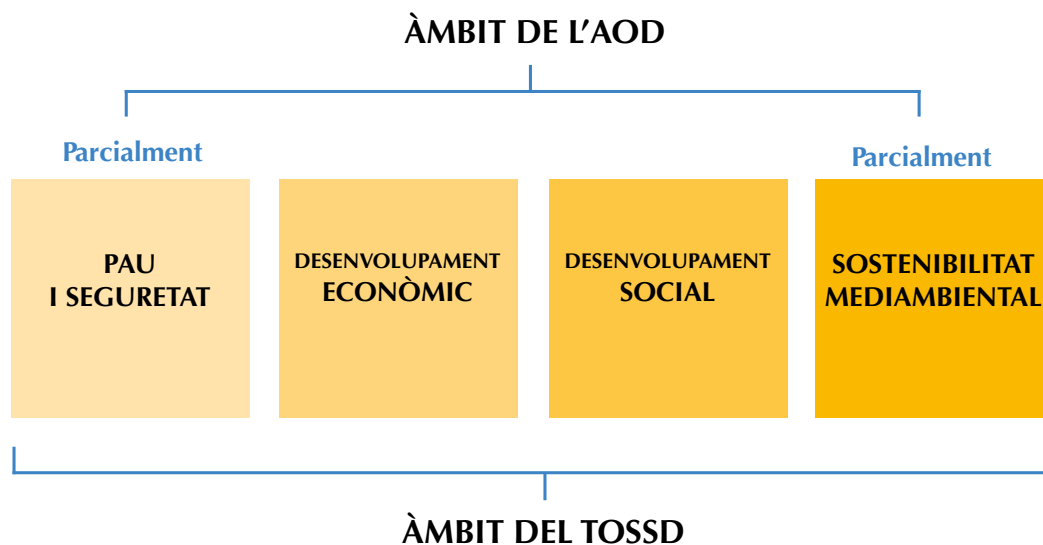
També sorgeixen dubtes al voltant dels límits computables com a TOSSD: com es definirà l'impacte positiu d'aquests recursos financers vers els objectius de l'Agenda 2030? Com i qui definirà i homologarà uns criteris estàndards per als paràme-

¹³Al llarg de l'any 2019 Nigèria i Costa Rica han publicat estimacions.

¹⁴Resultats extrets de l'informe "La nueva mètrica de la financiación para el desarrollo: el apoyo oficial total para el desarrollo sostenible y su aplicación a España".

¹⁵El mateix informe inclou una estimació del TOSSD espanyol.

FIGURA 2: DEFINICIÓ DELS PARÀMETRES DE COMPTABILITZACIÓ DE L'ODA I EL TOSSD

Font: OCDE

CONCLUSIONS

Tot i la necessitat evident de modernitzar els objectius i la metodologia de les finances per al desenvolupament, exemplificat amb els dos grans canvis estratègics del CAD l'any 2012 (modernització AOD i creació nova mesura estadística), la realitat és que l'any 2020 tant aquests canvis com la mateixa Agenda 2030 (i el seus ODS) continuen sent àmpliament desconeguts i efímers per a la majoria de la ciutadania.

Tot debat al voltant del contingut de la nova agenda, dels seus objectius i d'aquest compromís internacional que ens afecten a tots i totes, continua atraient únicament les persones ja tradicionalment interessades al sector de la cooperació internacional. Un col·lectiu reduït que, a més, degut a la seva pròpia idiosincràsia crítica (i necessària) i l'acumulació d'experiències fallides, té un cert distanciament i escepticisme vers aquesta agenda. I és que, a

dia d'avui, els governs locals i nacionals encara disten molt lluny d'establir un full de ruta, amb les revisions periòdiques corresponents, que avaluïn si ens estem apropant (o no) a l'assoliment de les metes i objectius marcades (i adaptades) de l'Agenda 2030.

No s'ha d'oblidar que l'esforç de la comunitat internacional no ha de girar exclusivament entorn del debat estadístic (definició i actualització dels paràmetres de les emissions que ja es fan), sinó que requereix una revisió dels compromisos dels governs tradicionals, l'ampliació dels participants concorde al nou escenari post-2015, l'entesa d'uns objectius compartits i transversals i, també, de millorar la capacitat de finançament domèstica¹⁶ dels països receptors i les seves institucions públiques, i aconseguir, així, una mobilització més gran dels recursos recaptats.

A la proposta inicial de l'OCDE sobre la creació del TOSSD com a baròmetre oficial dels fluxos destinats a l'assoliment de l'agenda post-2015 li cal fer un pas endavant en la definició i empoderament d'aquesta nova eina per fer-la creïble per al conjunt de la societat civil i, a més, tan aviat com es pugui. En cas contrari, la posada en escena d'aquest nou paràmetre es veurà com quelcom imposat i no creïble, i no tindria l'impacte suposadament desitjat pel CAD quan va començar a dissenyar-la ara fa gairebé vuit anys. ■

¹⁶Intervenció del catedràtic José Antonio Alonso al seminari *La Financiación de los ODS y el Combate a la Desigualdad*. Aquest punt es troba ampliat en l'anterior editorial.

TERESA TORRES-CORONAS

Coordinadora programa Inserlab

“Els nostres estudiants han de lluitar contra un doble estigma al mercat laboral: ser inexperts i tenir diversitat cognitiva”

Text: Josep Alcoceba

Un dels reptes que tenim com a societat és la inserció laboral dels nostres joves. Si a aquesta dificultat hi afegim tots els estereotips amb què s'han d'enfrontar les persones amb diversitat cognitiva, el repte resulta titànic.

Doncs aquest és el gran objectiu de la Universitat Rovira i Virgili amb el programa Inserlab: lluitar per afavorir la inserció sociolaboral dels joves d'entre 18 i 30 anys que tenen una discapacitat intel·lectual igual o superior al 33%.

Per a la majoria d'aquests alumnes, Inserlab representa l'única oportunitat d'estudiar a la universitat. A més, ho fan de la mà de la formació completa i transversal en diversos àmbits del mercat laboral, cosa que els permet preparar-se, perdre la por al mercat laboral, demostrar la seva capacitat de treball i, tal com veurem en aquesta entrevista, aspirar a millorar el seu estatus laboral.

Parlem amb la seva coordinadora, **Teresa Torres-Coronas** (Sabiñánigo, 1966), i dos dels alumnes d'aquesta segona edició, **Víctor Bielsa** (Reus, 1993) i **David Fuentes** (Valls, 1992).

Inserlab ha guanyat el premi de diversitat i igualtat de la xarxa internacional Aurora. Un reconeixement que té molt de mèrit tenint en compte que aquest és

un projecte encara molt nou. L'any 2018 la taxa d'activitat dels joves amb discapacitat va estar 43 punts per sota de les persones sense discapacitat.

Què és el programa Inserlab?

TERESA: És un curs que ofereix la URV que té com a objectiu formar joves amb discapacitat cognitiva per ajudar-los a entrar al mercat laboral. Aquest programa està cofinançat per la Fundació ONCE i el Fons Social Europeu.

Com us arriba la proposta?

T: Inicialment sorgeix de la Càtedra d'Inclusió Social de la URV, dirigida pel Dr. Àngel Belzunegui. Abans d'aventurar-nos-hi vam fer un sondeig a la Universitat per preguntar qui voldria estar interessat a col·laborar en el projecte. L'èxit va ser tan gran, vam rebre tantes respostes, que ens va animar a tirar-lo endavant.

I en el cas dels alumnes, com vau conèixer el programa?

VÍCTOR: Perquè jo ja estava a Aprodisca, una entitat sense ànim de lucre que també es dedica a ajudar les persones amb discapacitat a incorporar-se al mercat laboral i que, a més, és col·laboradora d'aquest curs. En concret, estava dins del projecte Singlars i en l'etapa final del projecte em

van avisar de l'existència d'Inserlab i vaig decidir apuntar-m'hi.

Per tant, tots dos ja estàveu en una cerca activa de feina. De fet, tu, David, ja estaves treballant i, tot i això, decideixes arriscar-te, deixar la feina i apuntar-te a aquest curs.

David: Sí, jo he estat treballant en una empresa de menjar ràpid durant set anys. Això és molt de temps, volia un canvi, i aquest programa és una oportunitat per a mi per fer un pas endavant i millorar el meu estatus laboral.

“He decidit arriscar-me, deixar la feina i fer aquest curs per intentar millorar el meu estatus laboral”

Quines competències es treballen en aquest programa?

T: Inserlab té una durada d'un any aca-

dèmic i un total de 38 crèdits en què s'ensenyen competències transversals aplicables a diversos àmbits laborals. Es reforcen aspectes relacionats amb la inserció laboral, la tecnologia de la informació i, també, l'orientació d'aquests joves cap als seus interessos professionals.

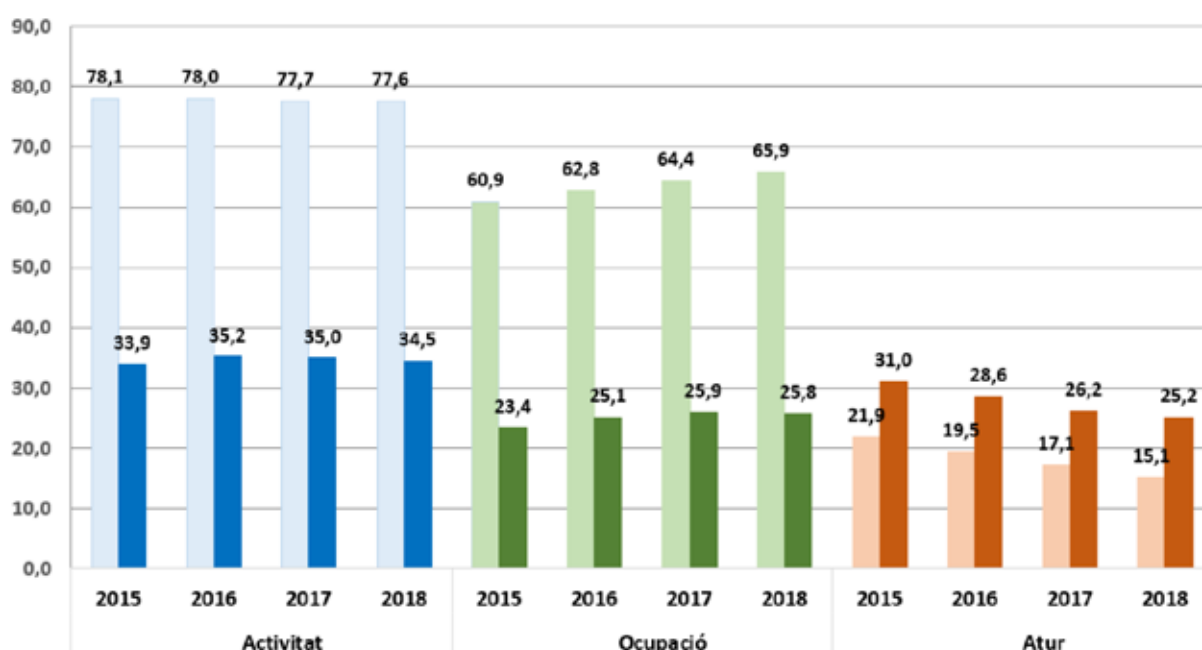
Formació completa i gratuïta.

T: Sí, el curs està subvencionat per la Fundació ONCE i el Fons Social Europeu. S'ha de tenir en compte que el curs està dirigit per joves ja inscrits a la Garantia Juvenil¹⁷ i que té com a objectiu lluitar contra les dades d'ocupació i atur tan negatives per a aquests joves.

Què ens indiquen aquestes dades?

T: Doncs que els joves amb discapacitat cognitiva tenen una taxa d'atur de més de 10 punts de diferència respecte als altres joves. Si les empreses ja veuen els joves com un col·lectiu sense experiència laboral i, per tant, com a persones menys productives, imagina't què els passa als joves amb discapa-

FIGURA 1. EVOLUCIÓ DE LES TAXES D'ACTIVITAT, OCUPACIÓ I ATUR

El color intensos són les dades de les persones amb discapacitat.

Font: Instituto Nacional de Estadística

¹⁷La Garantia Juvenil és una iniciativa europea que pretén facilitar l'accés dels joves al mercat de treball. Per mitjà del Sistema Nacional de Garantia Juvenil es crea una base de dades de persones joves, inscrites amb caràcter voluntari, a disposició d'entitats responsables de proposar ofertes específiques de feina, formació, pràctiques, etc.

citat cognitiva. Han de lluitar contra un doble estigma.

Les pràctiques que es realitzen en aquest curs poden ajudar en aquesta batalla, ja que demostren la seva vàlua i capacitat de treball.

T: Nosaltres sempre parlem de dues barres: les relacionades amb la formació i l'experiència que han tingut fins al moment, i les creences que les empreses tenen respecte d'aquest col·lectiu. Les pràctiques pretenen trencar amb aquestes creences i demostrar que també són igual de productius i productives.

Inserlab guanya el premi diversitat i igualtat de la xarxa internacional Auro-ra. Què us suposa aquest reconeixement internacional?

T: Ens ajuda a crear una marca. Tots sabem que el mercat laboral coneix el

bon saber fer dels enginyers i metges que s'han format a la nostra universitat. Doncs reconeixements com aquest, quan tan sols fa dos anys que vam començar amb aquest projecte, ens ajuden molt. De fet, el David ens recorda reiteradament la importància de la marca per aconseguir que ens vinguin a buscar.

I després, què? Ja sabeu a quin sector us voldreu dedicar?

D: Encara és massa aviat per saber cap on, però el que sí que sé segur és que vull canviar.

V: Jo tampoc ho sé. Sóc una persona a qui li agraden els reptes i, de moment, m'atrauen molt els sectors de la comunicació i el treball de cara al públic.

La productivitat. El gran argument i obstacle a què us heu d'enfrontar.

T: Sí, productivitat, ingressos, costos

mínims i maximització de beneficis. S'ha d'entendre que si es volen tenir joves que siguin productius, s'ha d'adaptar el lloc de treball a la persona, i no al revés. I això és molt important. Aprodisca ja fa anys que treballa donant aquest missatge. Adapta el lloc de treball de la persona i aquesta serà productiva com qualsevol altra. Si es dedica un mínim de temps per fer aquesta adaptació de forma correcta, aconseguiràs un treballador productiu i de qualitat.

Però aquesta és una tasca que requereix un canvi de mentalitat i, per tant, un objectiu que s'ha de veure a llarg termini. Una meta, doncs, encara difícil d'assolir, sobretot perquè aquest és el vostre segon any de funcionament. Tot i així, recomanaríeu el programa?

V: Moltíssim. No només perquè es tracta d'un curs d'inserció laboral, la qual cosa ja és positiva, sinó que, a més, porta una

QUADRE 1. TAXES DE POBLACIÓ ACTIVA TOTAL I POBLACIÓ ATURADA 2018

	Total		Persones sense discapacitat		Persones amb discapacitat	
	Activa	Atur	Activa	Atur	Activa	Atur
SEXE						
Home	80,1	13,8	83,6	13,4	35,1	25,4
Dones	69,7	17,1	71,7	16,9	33,6	25,0
GRUPS D'EDAT						
De 16 a 24 anys	36,6	34,3	36,9	34,0	23,9	58,1
De 25 a 44 anys	88,2	14,5	89,7	14,2	49,5	29,1
De 45 a 64 anys	73,9	13,4	78,8	13,1	30,1	21,1
NIVELL D'ESTUDIS						
Analfabets	28,1		49,2		2,4	
Primària	57,9		64,5		19,7	
Secundària*	70,2		72,5		36,8	
Superiors	87,9		89,1		53,1	

*inclou programes de formació i inserció laboral.

Font: Instituto Nacional de Estadística

etiqueta de qualitat reconeguda internacionalment.

D: Sens dubte. És una eina més per obrir-te les portes a noves oportunitats laborals.

I tu, Teresa, amb l'experiència viscuda, t'hi tornaries a posar?

T: Sí, perquè aquest és un projecte que fa

que la URV sigui realment la universitat de tots i totes del Camp de Tarragona. La universitat, per les seves pròpies lleis, a vegades pot ser molt restrictiva. Doncs bé, aquest programa permet l'entrada a aquests altres col·lectius. La URV té aquesta vessant d'inclusió i de donar valors socials a allò que fa. Com a economista

sempre preocupada per les taxes d'atur, és fascinant poder treballar en un projecte que lluita per igualar les taxes d'atur de les persones amb discapacitat. ■

Víctor Bielsa, David Fuentes i Teresa Torres-Coronas a Tarragona Ràdio.

Economia al servei de la transformació social

Text: Pedro Redondo

Tècnic de CoopCamp (Ateneu Cooperatiu del Camp de Tarragona).

Pedro Redondo Rodríguez, tarragoní nascut a Salamanca l'any 1991, enginyer electrònic de formació i especialitzat en Economia Social i nous models productius.

Des de finals del 2017 és el tècnic a la comarca del Tarragonès de l'Ateneu Cooperatiu del Camp de Tarragona - CoopCamp.

CoopCamp és un servei públic d'impuls i acompanyament a l'Economia Social i Solidària que aterra al territori gràcies a una agrupació de diverses entitats de l'Economia Social i de cooperatives com L'Aresta SCCL o L'Economat SCCL, cooperativa de la qual és treballador.

Activista de base llibertària que ha participat en diversos moviments de la ciutat de Tarragona com ara La Imaginada, la Plataforma Oppida, el Col·lectiu Masoveria Urbana de Tarragona o darrerament el Grup de Consum La Bajoca, entre d'altres.

En l'era de l'explosió tecnològica que ens ha tocat viure, s'està donant un context de canvi d'ordre en molts fronts de la nostra societat que el capitalisme globalitzat sap aprofitar per no deixar d'avançar: desinformació, acumulació i tractament pervers de les dades, regressió de drets, desigualtats econòmiques creixents, limitació dels recursos, etc. Se'ns està conduint a un conjunt de canvis pels quals urgeix reinventar-se, adaptar-se i ser capaços de reorganitzar-nos per fer-hi front amb noves mirades i estratègies. Davant d'aquesta reorganització de l'ordre hi ha dues sortides: la del capital i la de la vida. És evident que, de moment, va guanyant la primera, però la segona existeix, i caldrà molta energia, creativitat i encerts per continuar fent-la créixer.

Com a societat civil de classe mitjana i treballadora, no hem d'oblidar la màxima de "si no ho fas, ho faran per tu". Els models productius i laborals no són una excepció que escapi d'aquesta màxima i, si deixem que ens ho facin, estarem aplanant el camí perquè els grans capitals continuïn avançant amb facilitat: acumulació de riquesa en una minoria, pèrdua de poder adquisitiu per a la majoria, fiscalització desigual, encariment i privatització de serveis i necessitats bàsiques, destrucció del planeta, etc. Mentrestant, la vida continua perdent, i tot allò que fa pocs anys era quelcom indiscutible per a qualsevol democràcia avançada, avui en dia és una proposta antisistema inassumible per a un estat seriós.

En el camp econòmic, empresarial i laboral, aquesta aposta per l'autoorganització, per les persones, per la terra i per la vida, ja existeix, i s'anomena economia social i solidària (ESS).

L'ecosistema d'empreses de l'ESS és una maquinària prou engegada i cada cop amb millor múscul que té potes en gairebé tots els sectors de l'economia. Aquest model econòmic ja està donant titulars de primer ordre que mai trobaràs als mitjans majoritaris o a la premsa econòmica. Les dades que s'esmenten a continuació són només unes pinzellades que demostren que una manera més justa i equitativa d'organitzar el treball i la societat ja existeix, i que, per tant, és més que possible.

Totes aquestes dades estan recollides de l'informe Proceso de auditoría social 2019, que publica la Red de Redes de Economía Alternativa y Solidaria (REAS). Aquest estudi recull xifres de 530 empreses d'ESS de tot l'Estat que, de forma agregada, han facturat més de 700 milions d'euros l'any 2018 i on treballen directament més de 19.000 persones. Alguns dels titulars d'aquest informe són:

- La forquilla salarial mitjana entre el salari més alt i el més baix de l'organització és d'1,5 punts, enfront dels 123 punts de mitjana de les empreses de l'Ibex 35.
- El 75% de les empreses d'economia solidària milloren els permisos legals de conciliació que indica la llei.
- El 59,9% de càrrecs de responsabilitat els ocupen dones, enfront del 40,1%, que ocupa homes.
- Mentre que a l'economia capitalista els homes guanyen de mitjana un 21% més que les dones, a les organitzacions d'ESS aquest indicador és de -0,4%.

Us imagineu una societat en què totes les empreses i tots els llocs de feina complissin les ràtios i els percentatges que acabeu de llegir?

“L'economia social i solidària ja està donant titulars de primer ordre que mai sortiran als mitjans majoritaris”

Amb l'objectiu de fer créixer aquest tipus d'economia al territori català, fa tres anys van néixer els ateneus cooperatius, un servei públic en forma d'aliança entre cooperatives i Administració que es dedica a l'impuls i l'acompanyament de noves iniciatives d'ESS, i a cultivar i fer créixer la xarxa que formen entre totes.

A Catalunya hi ha catorze ateneus cooperatius repartits pel territori per oferir aquest servei a totes les comarques catalanes. La província de Tarragona es divideix en 2 ateneus:

Terres de l'Ebre i Camp de Tarragona (CoopCamp). Aquests espais organitzen la feina i accions al voltant de tres línies de treball principals:

1. Acompanyament a iniciatives emprenedores col·lectives mitjançant tallers, formacions i assessoraments particulars.
2. Creació i foment de la xarxa mitjançant espais de trobada i facilitant sinergies i projectes en què intercooperin diverses cooperatives.
3. Sensibilització i divulgació del model cooperatiu i de l'ESS en general.

Pel que fa a la tasca duta a terme per CoopCamp al Camp de Tarragona, se'n poden extraure diverses lectures per a cadascun dels eixos de treball.

Una dificultat comuna que es desprèn del perfil de persones que passen pel servei (i més encara de la gran quantitat de persones que s'hi interessen però no arriben a iniciar un acompanyament) és en molts casos una manca d'actitud emprenedora. Segurament fruit d'una situació multicausal induïda per un entorn incert, una por a la inseguretat de sortir de la zona de confort, un conservadorisme i un anhel d'estabilitat anestesiant ben pensat i inculcat pel sistema hegemònic, una manca de precedents propers i, el més important, la poca confiança i convicció en les possibilitats que l'autoorganització del treball i de la vida és possible.

Pel que fa al perfil de les persones que integren els nous projectes que sí que han acabat constituint-se darrerament en forma de cooperativa, podem extraure que en la majoria de casos es tracta de persones que arriben amb uns valors polítics de casa i que no es volen resignar a acceptar que la seva realitat laboral no encaixi amb els valors que s'apliquen a la resta d'aspectes de la seva vida. Com en tot, hi ha ex-

cepcions, però en termes generals podríem dir que es tracta de persones actives en moviments associatius o comunitaris que han decidit fermament traslladar aquestes inquietuds i aquests principis al front en què probablement dedicaran més hores de la seva vida: la feina.

Una diferència fonamental de les empreses de l'ESS vers les empreses capitalistes és la consciència inherent que, independentment del sector al qual es dediquin, formen part d'un context, d'una comunitat, d'un ecosistema, d'una xarxa. Per aquest motiu i des d'aquesta perspectiva, és fàcil entendre que les empreses que operen a l'entorn no són competència, sinó col·laboradores potencials. En aquesta línia és es construeix el segon eix de treball dels ateneus cooperatius, el de l'enfortiment de la xarxa i l'impuls de projectes d'intercooperació.

Algunes de les xarxes més representatives del sector són la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya (XES) i la Xarxa de Municipis per l'Economia Social i Solidària (XMESS). La primera està constituïda per entitats i la segona per administracions locals.

En ambdós casos hi ha una diferència més que significativa entre el nombre d'associades a la Catalunya Vella i a la Catalunya Nova. En el cas de la XES no hi ha cap nucli local del riu Llobregat en avall, i pel que fa a la XMESS, dels quaranta municipis membres, només un es troba a la província de Tarragona, Ulldecona. Tot això fa palès que, en el camp de l'economia social i solidària, la Catalunya Sud es troba en una fase més endarrerida respecte a la resta del territori, i que, per tant, queda molta feina per fer, molt de camí per recórrer i moltes oportunitats per explorar.

“Les empreses que operen a l'entorn no són competència, sinó col·laboradores potencials.”

Si més no, cada cop van sorgint més entitats al territori i més administracions que entenen que aquest model de desenvolupament econòmic i local té un impacte molt positiu en l'àmbit social, comunitari i fins i tot cultural. Empreses horitzontals, arrelades al territori, que generen llocs de treball de qualitat i que, a més, resolen necessitats de la ciutadania i

fan avançar la societat, és quelcom que val la pena fomentar i que cada cop va interpel·lant més gent.

Pel que fa al tercer i últim eix de treball, als espais i xerrades de sensibilització, es pot identificar una diferència substancial entre la rebuda que tenia aquest discurs fa tres anys i la que té ara. Cada cop hi ha més gent convençuda del fet que un canvi de model econòmic no és només possible, sinó que és necessari i urgent, i consegüentment la gent, en la mesura del possible, busca la manera de deixar de formar part del problema per començar a contribuir d'alguna manera en la solució.

“La Catalunya Sud es troba en una fase endarrerida pel que fa al nombre d'associades tant a la XES com a la XMESS”

És evident que no tothom pot ni ha de ser gent emprenedora, però afortunadament això ja no és excusa, i l'economia social i solidària ofereix maneres de participar des de molts altres vessants: on compres la roba que portes?, qui et ven els aliments que omplen la nevera?, d'on ve l'energia que il·lumina casa teva?, a qui pagues Internet i el mòbil que portes a la butxaca?, on i com guardes els estalvis?, com et desplaçes?, com funciona i quins valors té l'empresa que et contracta? Les formes de participar i fer créixer aquest model cada cop són més variades i diverses; les excuses per no fer-ho són cada cop menys nombroses i més ridícules. I, doncs, què necessites més per passar a l'acció? ■

REACCIONA

EL MOMENT DE REFLEXIÓ DE LA SETMANA,
EL TEU PROGRAMA
RADIOFÒNIC

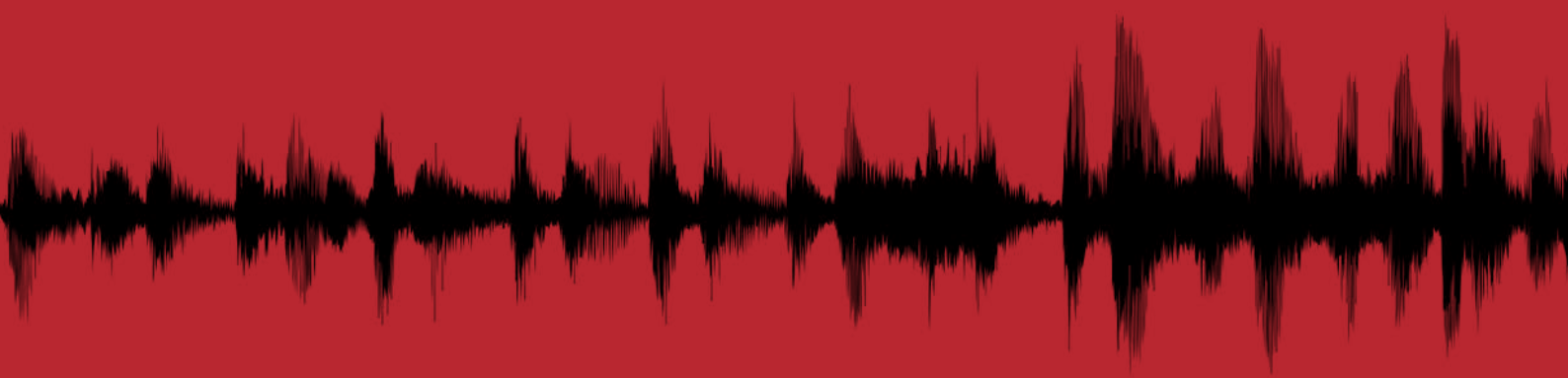
TARRAGONA RÀDIO, 96.7

5ª TEMPORADA

Cada dijous de 9pm a 10pm

INÉS SOLÉ

JOSEP ALCOCEBA

TARRAGONA
Ràdio 96.7
||| ||| ||| ||| |||

CAT
SUD XCD

I JORNADA XCD:

La posada en escena del projecte

Text: Josep Alcoceba

Fotos: Francesc Balart

GRAN ÈXIT DE PARTICIPACIÓ

El passat 24 d'octubre es va presentar, davant d'un públic nombrós i divers, el projecte de la Xarxa de Cooperació al Desenvolupament del Sud de Catalunya, la XCD. Sens dubte, la diversitat del públic assistent (representació institucional, sector privat, grups de recerca, alumnes i professorat de la Universitat, ONGD i entitats socials) va exemplificar l'interès que l'organització de la jornada havia despertat al territori.

L'ordre del dia programat es va iniciar amb una breu presentació del projecte, per continuar amb una taula rodona amb diversos representants de la societat civil i, finalment, una dinàmica de treball per debatre el present i futur de la XCD. Una dinàmica que tenia com a objectiu treballar conjuntament totes les ONGD i conèixer de primera mà els reptes que tenien cadascunes de les entitats presents, tant a títol individual com sota el paraigua d'una hipotètica entitat de segon grau.

DISCURS ESTRATÈGIC

La presentació del projecte va servir d'escenari per publicar els primers resultats obtinguts en el treball de camp realitzat fins al moment i, també, per fer arribar a les ONGD i entitats socials presents una proposta d'accions i projectes per iniciar abans de l'abril 2020, data de tancament i avaluació del primer any de la Xarxa.

La directora de l'ACCD, Carme Gual, va voler aprofitar l'acte per traslladar la inquietud de l'Agència a tenir un suport local que permeti, entre altres objectius, crear una convocatòria específica per al territori de Tarragona. Per fer-ho, va explicar que cal una entitat de segon grau que, en definitiva, faciliti una col·laboració més efectiva entre la mateixa Agència i les necessitats reals de cada entitat. En aquest sentit, la XCD pot ser l'exemplificació d'aquesta voluntat de veure i entendre quins són els punts de trobada i cohesió amb les entitats i, en definitiva, començar a treballar.

Tots els participants van coincidir en la necessitat de fer autocrítica i assumir nous reptes de transformació, treball en xarxa i cerca d'aliances en diversos àmbits.

DEBAT SOBRE L'AGENDA 2030

La taula rodona titulada "El paper de la ciutadania en l'Agenda 2030" va ser moderada per la directora Carme Gual i completada per l'experta internacional en drets humans Francesca Traglia, Salvador Balcells, com a representant de les ONGD, i el tècnic de la URV Solidària Joan Fuster. Una taula rodona que comptava, doncs, amb una representació prou àmplia (Administració central, Universitat, ONGD locals i tècnics experts en drets humans) per abordar la temàtica de l'Agenda 2030 des d'un punt de vista crític i constructiu amb experts amb un bagatge històric.

El debat va servir per concloure que hi ha un escepticisme generalitzat vers aquesta Agenda i els seus ODS i també per reiterar la necessitat de traslladar precisament aquests ODS (i les seves metes) a la realitat local del territori del sud de Catalunya. En aquest sentit, Francesca Traglia va destacar el desconexament per part de moltes entitats, administracions locals i, en conseqüència, de la gran immensa ciutadania.

La I Jornada XCD es va celebrar l'octubre de 2019 a Tarragona.

RESULTATS DE LA REUNIÓ I PRESENTACIÓ DEL PLA ESTRATÈGIC

La jornada va concloure amb una dinàmica de treball en què van participar més d'una vintena d'entitats (entre les presencials i les que ho van fer en línia). En la dinàmica de grup es va proposar, primerament, avaluar les eines que la XCD ja estava duent a terme (revista, web i d'altres iniciatives explicades en la presentació) per, després, explicar els reptes de cadascunes de les ONGD (i altres entitats socials) participants a títol individual i quins reptes es podrien preveure en el marc d'una suposada entitat de segon grau.

El gran nombre d'accions i reptes que van sorgir durant la sessió, sumades a totes les que s'han rebut pel correu electrònic (molt més dels inicialment esperats), demostren l'èxit i les expectatives que hi ha vers aquest projecte.

De totes se'n desprenen cinc grans àmbits d'actuació, els quals seran els pilars del Pla Estratègic de la XCD: coordinació, comunicació, formació, captació de persones voluntàries i finançament.

El detall de totes aquestes accions i projectes encomanats a la XCD, els que ja s'han iniciat, el calendari i, en definitiva, el Pla Estratègic, es van publicar el passat 12 de desembre. Per tornar a rebre-ho només cal enviar un correu a info.xcd@urv.cat o josep.luis.alcoceba@urv.cat. ■

Foto: Ramon Torrents

Per què les economies transformadores són fonamentals per a la cooperació al desenvolupament?

Text: Carme Gual

Directora de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Des del propassat juliol tenim nou Pla Director de Cooperació al Desenvolupament (2019-2022). El text fou aprovat pel Parlament de Catalunya sense esmenes. Es tracta d'un document que ha de guiar les polítiques de cooperació per al desenvolupament del Govern català mantenint al centre l'enfocament de gènere i la defensa dels drets humans, inherents en l'ADN de la cooperació catalana.

A més, el Pla recull la voluntat del Govern de Catalunya d'assumir el marc internacional de l'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), una fita fonamental per al conjunt de les polítiques públiques, als quals l'executiu català s'hi ha compromès.

El Pla estableix set objectius estratègics que marquen una sèrie de prioritats per als projectes de desenvolupament seguint la lògica de l'Agenda 2030 i dels ODS. Els tres primers se centren en la defensa, garantia i exercici dels drets humans; en el quart hi destaquen la promoció de la sostenibilitat ambiental i la lluita contra el canvi climàtic; el cinquè subratlla la promoció de la governança democràtica; el sisè es basa en la cultura per la pau, i, finalment, inclou un setè objectiu centrat en reptes globals del desenvolupament, en què tenen cabuda especialment les desigualtats i les migracions. També s'hi estableixen països i pobles prioritaris, a partir d'una sèrie de zones d'especial atenció, i una altra de zones i col·lectius especialment vulnerables. Entre les àrees d'especial importància per als pròxims quatre anys hi ha la Mediterrània, l'Àfrica i l'Amèrica Llatina.

En aquest marc d'acció estratègica que fixa el Pla, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) estableix les economies transformadores com un dels eixos de treball prioritari que donen suport a nous models de desenvolupament que garanteixin els drets humans i la sostenibilitat mediambiental, ajudant projectes i programes que posin al centre les persones i la sostenibilitat de la vida. Una noció, en definitiva, que s'ha anomenat d'"economies transformadores".

Ara com a ara no disposem d'un concepte que aglutini el conjunt d'iniciatives socioeconòmiques l'objectiu de les quals no sigui la maximització del benefici. L'ACCD pren com a referència el concepte d'economies transformadores presentat per la societat civil en el marc del procés cap al Fòrum Social Mundial de les Economies Transformadores (que se celebrarà al juny de 2020 a Barcelona), al qual l'ACCD dona suport, per definir i agrupar totes les iniciatives socioeconòmiques que posen al centre les persones, i potencien el seu benestar i l'empoderament personal i col·lectiu.

Tal com explica el Fòrum Social Mundial de les Economies Transformadores, es tracta de la "promoció de la transformació socioeconòmica que permeti la igualtat d'oportunitats i la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de les nostres societats". Parlem de moviments socials i iniciatives que caminen cap a societats resilients i col·laboratives, que construeixen i reforcen aliances i accions estratègiques treballant juntes.

El concepte de les economies transformadores incorpora, com a mínim, quatre moviments diferents: l'economia social i solidària, amb el comerç just i les finances ètiques; l'economia basada en els comuns o procomuns; les economies feministes, i l'agroecologia i el moviment per la sobirania alimentària.

Partint d'aquesta mirada i del que han fixat els plans directors anteriors i el vigent, l'ACCD disposa ja d'una trajectòria de suport a iniciatives socioeconòmiques i d'educació per al desenvolupament en els àmbits de la sobirania alimentària, l'economia feminista, l'economia social i solidària, el comerç just i les finances ètiques.

"Parlem de moviments socials i iniciatives que caminen cap a societats resilients i col·laboratives, que construeixen i reforcen aliances i accions estratègiques treballant juntes"

L'aposta estratègica de suport a les economies transformadores no és només una declaració política: es tradueix en recursos humans i econòmics. L'aposta és clara, i l'ACCD treballa per contribuir a la promoció d'una economia que posi al centre la sostenibilitat de la vida humana i ambiental des d'una perspectiva local global i des de l'enfocament de gènere, basat en drets humans.

LES ECONOMIES TRANSFORMADORES A CATALUNYA

Els objectius que l'ACCD persegueix a Catalunya són els següents:

El primer objectiu és contribuir a la construcció d'una ciutadania local i global transformadora amb capacitat de reaccionar davant les vulneracions dels drets humans i les desigualtats de gènere. Aquí s'hi inclouen les actuacions d'educació per al desenvolupament a Catalunya i les tasques de comunicació sobre les economies transformadores.

El segon objectiu és millorar la incorporació dels aspectes socials, ambientals i laborals en la contractació pública, com a eina de coherència de polítiques.

Finalment, el tercer objectiu és treballar i participar en els espais de defensa dels drets humans en l'entorn de l'empresa.

A continuació, es detallen alguns exemples de projectes i programes als quals dona suport l'ACCD i que exemplifiquen, de manera concreta, com la visió estratègica s'ha traduït i es tradueix en accions pràctiques i reals a Catalunya.

L'any 2018 se signà una col·laboració amb la nova entitat de segon nivell, anomenada LaCoordi per al foment del consum responsable en totes les seves dimensions. Es tracta d'una coordinadora formada per entitats catalanes del tercer sector i de l'economia social i solidària, que promou la justícia social, el comerç just i el finançament ètic i solidari. Està formada per SETEM Catalunya, Oxfam Intermón, Alternativa 3, Fiare Catalunya, FETS-Finançament Ètic i Solidari i la XES (Xarxa d'Economia Solidària).

LaCoordi és l'evolució de la campanya Som Comerç Just i Banca Ètica, que va néixer fa vint anys sota el nom de la Festa del Comerç Just i que organitza cada any activitats per fomentar el comerç just al voltant del dia mundial, durant el mes de maig.

En el marc del programa interdepartamental entre el Servei de Biblioteques (Departament de Cultura) i l'ACCD, el programa "Biblioteques sense Fronteres, compromeses amb un món més just", del 2019, ha dut a terme activitats de sensibilització i educació al voltant del comerç just, les finances ètiques i l'economia social i solidària a sis biblioteques públiques de Catalunya, amb l'objectiu de contribuir a la construcció d'una ciutadania global transformadora a través de les biblioteques. Per exemple, el passat 16 de desembre es va dur a terme una taula rodona al voltant de les economies transformadores a la biblioteca pública de Tarragona.

Finalment, a partir d'iniciatives d'entitats catalanes, l'ACCD ha finançat projectes de denúncia de situacions concretes de vulneració dels drets laborals i ambientals a entitats com Justícia i Pau o Surt, així com de denúncia de l'actual model productiu i de consum alimentari a través de l'entitat Justícia Alimentària, Setem o Desos, entre d'altres.

LES ECONOMIES TRANSFORMADORES AL SUD GLOBAL

A més de la tasca d'educació per al desenvolupament i construcció d'una ciutadania crítica, l'ACCD també dona suport a projectes al sud global. Per fer-ho, persegueix dos objectius principals: en primer lloc, fomentar polítiques públiques i enfortir les capacitats dels actors locals per promoure pràctiques i iniciatives en el marc de les economies transformadores per avançar cap a una economia més humana que garanteixi els drets de les dones.

En segon lloc, contribuir a l'empoderament econòmic i polític de les dones des de la promoció de les economies transformadores, lluitant contra la desigualtat i promovent la democratització de la cura. A continuació, en repassem alguns exemples sobre el terreny.

A la regió mediterrània, l'ACCD fomenta polítiques públiques d'impuls de l'economia social i solidària. Ho fa de la mà d'actors com l'Agència Catalana de Joventut, amb qui col·laborem en un projecte per empoderar les dones joves de la Mediterrània com a sector clau per promoure l'economia social i solidària. Al Marroc treballem amb el Consell Regional de Tànger-Tetuan-Al-Hoceima (CETTA).

“A més de la tasca d'educació per al desenvolupament i construcció d'una ciutadania crítica, l'ACCD també dona suport a projectes al sud global”

A Tunísia, en col·laboració amb la governació de Susa i amb la Unió Nacional de la Dona Tunisenca portem a terme un projecte per a la creació d'un ecosistema favorable a l'economia social i solidària, amb la posada en marxa d'un dispositiu de suport a la creació i al desenvolupament d'estructures femenines de l'ESS.

A Palestina s'ha donat suport a projectes de millora de les competències personals, de gestió, producció i comercialització, i per a l'impuls activitats generadores d'ingressos, incloent-hi cooperatives, dirigit a les dones palestines.

A El Salvador i Nicaragua s'han finançat programes de millora de les capacitats per organitzar-se col·lectivament i per al foment de l'emprenedoria social.

A Bolívia es treballa amb les organitzacions econòmiques comunitàries i organitzacions de dones camperoles, des d'una perspectiva organitzativa mitjançant cursos de formació a l'*Escuela de Formación de Líderes de la Via Campesina*.

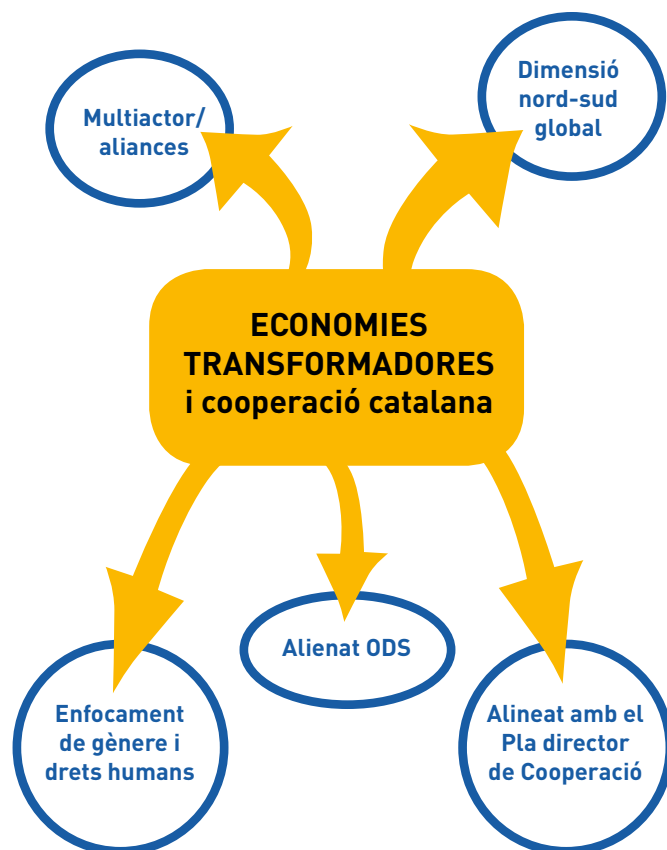
Al Senegal s'acompanyen activitats de formació a dones per a la transformació de cereals, fruita i verdura, i es finança l'adquisició de materials per a petites explotacions hortícoles. Es treballa per a la promoció del dret a una vida activa i autònoma econòmicament.

UNA ESTRATÈGIA HOLÍSTICA

I, com ho fem? Per tal d'assolir els objectius de foment de les economies transformadores, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament actua d'acord amb els principis següents:

- Des de l'enfocament de gènere, basat en drets humans, i en sintonia amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible.
- A Catalunya posa l'accent en la relació global-local, contribueix a transformar les relacions sistèmiques existents i impulsa les iniciatives locals des del rol de demandant, com ara la compra pública responsable.
- Al sud global, promou el desplegament de polítiques públiques de suport a les economies transformadores, alhora que dona suport a les iniciatives existents.
- Es coordina i construeix aliances amb altres departaments de la Generalitat de Catalunya, com la Direcció General d'Economia Social, les entitats del tercer sector, cooperatives i autoempresa, i els ens locals.
- Posa en valor les iniciatives socioeconòmiques pròpies i autòctones al sud global (a l'Àfrica subsahariana, Amèrica del Sud i Central, Mediterrània, Palestina...).
- Facilita l'intercanvi i l'aprenentatge mutu d'experiències i iniciatives des de la visió global-local.

Sens dubte, encara hi ha moltes coses a fer, però es tracta d'una línia de treball fonamental per fer possible un canvi sistèmic, que permeti no deixar ningú enrere i assegurar que s'avança en la justícia i sostenibilitat globals que avui estan en risc. ■

Promou

ECU
Esport Català Universitari

adidas

LA CURSA DE LES UNIVERSITATS

1 MARÇ 2020

Parc del Fòrum - Barcelona
www.unirun.cat

@uniruncat

#UNIRUN

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH

Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

Universitat de Lleida

Universitat
de Girona

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

UNIVERSITAT
RAMON
LLULL

Universitat
Oberta
de Catalunya

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

Universitat
Abat Oliba CEU

UIC
barcelona

JOAN VIVES

Responsable del projecte de l'Hort de la Sínia

“Som en un moment d'urgència climàtica que requereix parlar menys i actuar més”

Text i fotografies: Josep Alcoceba

Predicar amb l'exemple. Aquesta podria ser la màxima de Joan Vives (Altafulla, 1968) i la del seu projecte L'Hort de la Sínia. En uns dies en què sembla que tota responsabilitat i esperança es vulgui exterioritzar a les grans cimeres mundials i als acords que d'allí se'n deriven, l'exemple de L'Hort de la Sínia ens parla d'actuacions personals, en l'àmbit local, de conscienciació i de sobirania alimentària; tornar a fer del camp un lloc atractiu per als joves.

Visitar aquest espai és, per molts, fer un viatge sensorial en el temps. Pels més joves, en canvi, és fer-ho cap a experiències noves, les que semblen haver-se perdut a les grans ciutats.

Aprofitem el 25è aniversari d'aquest projecte per preguntar-li sobre les experiències acumulades, dels plans que ja han vençut i dels que encara han d'arribar. De com ha canviat (o no) la nostra sensibilitat cap a la cura del medi ambient i la nostra petjada ecològica.

Quina vinculació tens amb el projecte?

Vital. El meu avi ja tenia aquesta finca, i recordo de petit estar per aquí, quan tot això encara era un camp d'avellaners.

Explica'ns què és L'Hort de la Sínia.

Doncs això, un projecte de vida. En l'època que ho portava el meu avi es deia La Sínia del Ferrer, però vaig decidir canviar el nom per remarcar les sínies, ja que són un patrimoni que tenim a la plana de Tamarit. Quan es va fer l'embassament del Gaià, els pocs pagesos que quedaven per la zona van recórrer a les antigues sínies, a recuperar-les per utilitzar l'aigua de l'aqüífer.

Vaig voler recuperar aquesta idea i, a més, crec que el nom de la sínia ho engloba tot: és patrimoni, és història, és cultura i, a més, és un bon recurs per treballar educació ambiental.

A l'entrada de l'hort hi ha, precisament, una sínia de fusta.

Sí. Sempre dic que la sínia és el gran tresor perquè agafa l'aigua que després s'utilitza per a les hortalisses, les aromàtiques, els animals, per a tot.

Un dels objectius del projecte és la protecció de l'àmbit natural.

Ja quan vaig començar amb el món de l'agricultura ecològica, fa uns 25 anys, un dels objectius que hi havia era fer cura de l'entorn. En aquell moment, el riu Gaià ja estava declarat espai d'interès natural¹⁸ però estava abandonat, sense cap ges-

tió. Des de la seva fundació, l'any 1997, l'Associació Mediambiental la Sínia ha estat l'entitat vinculada a la recuperació i conservació del riu Gaià.

Has rebut influències de la permacultura. Què és i com influeix en l'hort?

La permacultura és una filosofia d'auto-suficiència i d'aprofitament dels recursos naturals, és a dir, de dissenyar una finca que sigui el més autosuficient possible. Per exemple, en el cas que la finca tingui un hort, doncs fer que estigui el més prop possible de la cuina, fer que el compostatge estigui entre la cuina i l'hort, dissenyar una zona de fruiters, etc. Es tracta de buscar la mínima intervenció en l'espai.

I l'horticultura?

És el cultiu d'hortalisses. Nosaltres diem que som agroecològics, és a dir, treballem amb productes autoritzats per a aquest tipus d'agricultura. És important entendre que es pot fer horticultura i treballar amb grans monocultius o cultius intensius sense tenir en compte la biodiversitat, l'agroecologia i les relacions socials amb la gent que hi treballa. El que el nostre projecte i els productes agroecològics volen és que la gent que hi treballi tinguin qualitat de vida, es puguin valdre per si mateixos i no estiguin explotats laboralment.

Per tant, és molt evident i només cal visitar l'hort per adonar-se que tant la permacultura com l'horticultura hi estan molt presents.

¹⁸El Pla d'Espais Naturals de Catalunya (PEIN) va ser aprovat l'any 1992. Aquest Pla és l'instrument de planificació superior que estructura el sistema d'espais protegits de Catalunya i integra aquest sistema dins del conjunt del territori, ja que el PEIN és un pla territorial sectorial enquadrat dins del Pla Territorial de Catalunya (1995).

Sí, sempre hem tingut molt clar que la finca havia de ser autosuficient i sostenible, i funcionar amb energies renovables. Vaig canviar el motor de gasoil del meu avi per un molí de vent que funciona amb energia eòlica i plaques solars. Amb això aconseguim bombar l'aigua de l'aqüífer amb energies renovables, escalfar l'aigua amb energia tèrmica de la finca, etc.

I la depuradora ecològica.

També, la depuradora ens permet reutilitzar les aigües residuals del lavabo i aprofitar-les per regar els fruiters i d'altres parts de la finca.

Explica'ns què és i com funcionen els hortets didàctics familiars.

Quan fèiem producció ecològica amb el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica (CCPAE), al principi de la nostra activitat, portàvem cistelles a famílies que, no només ens compraven verdures, sinó que, a més, volien viure l'experiència de treballar la terra i tenir un hort d'autoconsum. I ho vam detectar. Arran d'això vam decidir parcel·lar una part de la finca i iniciar aquest projecte.

Ens diferenciem d'un lloguer d'hort convencional en el fet que sempre hem volgut destacar el concepte d'hort ecològic, tot assessorant i formant les famílies en educació ambiental, transmetent els valors

implícits de treballar la terra i respectar l'entorn. En definitiva, acompanyar a crear aquest vincle amb la natura.

Aquest assessorament serveix també per a les persones que tenen un hort petit a casa?

Sí, fem formacions de tota mena a les persones que venen, ja siguin particulars, entitats o escoles que vulguin iniciar-se en aquest terreny i tenir una experiència agraïda, sobretot al principi, que és quan podem sorgir més dubtes i així evitar algunes equivocacions.

També ofereix visites guiades.

Les visites guiades estan emmarcades dins del projecte ecoturisme. Treballem amb grups reduïts per tenir un mínim impacte en l'entorn i, també, aconseguir una millor interacció amb els participants. Amb això també aconseguim compartir moltes més coses, obtenim més retroacció amb la gent que hi participa i ajudem a descobrir els valors naturals i paisatgístics de Tamarit.

Les visites estan concebudes com un viatge en temps, començant per la platja i explicant com era aquell entorn fa uns quants anys, el seu estat actual i com ens agradaria, pensant en la societat i el bé comú, que fos en el futur. En definitiva, una visita per poder interpretar millor el paisatge.

Per acabar, explica'ns el projecte El Jardí dels Sentits.

Ja des de l'inici, quan vam dissenyar l'hort, vam pensar en una part d'aromàtica. Aleshores aquestes plantes aromàtiques tenien la funció d'atreure insectes útils per al control de plagues i malalties. Amb els anys aquestes plantes també han acabat sent un recurs didàctic molt interessant per despertar els sentits. A més, aquest any hi estem afegint un component nou, ja que, amb l'assessorament de l'ONCE, estem adaptant tot el recorregut de l'hort amb els materials i els cartells de les plantes en braille.

La idea és que amb les diverses activitats i dinàmiques sensorials que s'ofereixen, la gent pugui interaccionar amb totes, amb les plantes, descobrint les olors, les seves propietats i usos i al final acabin sentint que som natura i experimentin com ens connectem més en l'àmbit sensorial.

Amb aquestes col·laboracions i adaptacions us acabeu adaptant a nous col·lectius.

Sí, des de fa anys treballem amb persones de diversitat cultural i, en col·laboració amb Creu Roja, amb gent gran. Això ens permet veure un abans i un després de les persones que

han passat per l'hort. Pensa que molts d'aquests grups que venen tenen una continuïtat, no són grups que venen només una sola vegada. Venen un o dos cops per temporada i això és molt interessant perquè es crea un vincle amb aquella persona. Creem aquesta relació tan forta no només pel fet d'estar a l'aire lliure, sinó perquè treballem amb elements naturals, estimulant-los sensorialment amb totes les activitats que t'he explicat.

També els intentem donar pautes d'hàbits saludables perquè la gent redueixi la medicació i així se sentin millor amb si mateixes.

Trobo molt interessant que treballu amb col·lectius de gent gran. A diferència de treballar amb escoles, en què els nens potser senten experiències noves, amb la gent gran els podeu portar records, fer pensar en moments i sensacions del passat.

Exacte. Molta gent connecta amb la seva infància, amb els seus pares. Molts fan un viatge al passat i això els suposa una experiència emocional molt forta.

Pensa que molta d'aquesta gent gran viu en ciutats, en pisos, moltes vegades en soledat. Aquesta experiència els sintonitza de nou amb l'energia de la natura.

Experiència molta forta per a ells... I per a vosaltres.

Sí, molt. De fet, això és el que dona sentit a la nostra tasca i el que ens fa continuar amb aquest projecte amb molta il·lusió i força.

Des de 2011 L'Hort de la Sínia forma part de la Xarxa d'Observadors Meteorològics.

Com funciona aquesta xarxa i per què és tan important aquesta feina?

Aquest projecte comença per la necessitat de lluitar contra moltes plagues i malalties relacionades amb les condicions ambientals a l'hort. Això i el fet que a mi sempre m'ha agradat molt tot allò que està relacionat amb la meteorologia van fer que decidíssim col·laborar en aquest projecte.

A més, ho vam fer en un moment que al Tarragonès no hi havia cap estació manual.

Així doncs, cada dia de l'any, a les vuit del matí, prenem la temperatura màxima, mínima, humitat i, per observació directa, el vent, la nuvolositat, etc.

És una xarxa de voluntaris que funciona arreu de Catalunya.

Sí, i això ha anat molt bé al Servei Meteorològic de Catalunya perquè hi ha molts factors que cal tenir en compte. A la zona de la desembocadura del Gaià hi ha un petit microclima i, per exemple, aquest matí estàvem a 3 graus menys que a la ciutat de Tarragona.

Nosaltres ja tenim un històric de dades de deu anys, la qual cosa ens ajuda a veure com ha anat evolucionant el clima. Amb això estem veient que la temperatura mitjana és més alta i la pluviometria més irregular perquè plou menys dies i, quan ho fa, plou més fortament. Tot això confirma la tendència de canvi climàtic en la qual estem immersos.

“El recull de dades diàries ens indica un augment de la temperatura mitjana i una pluviometria més irregular, la qual cosa confirma la tendència de canvi climàtic”

Marc Torrents, tècnic de Gepec, ens deixava com a gran titular que un dels grans reptes que tenim com a societat és aconseguir augmentar la producció agrícola i millorar la seguretat alimentària sense que això impacti negativament en la superfície forestal.

El problema és que, com que estem en un procés tan globalitzat, mirar enrere costa molt. Només a Tarragona ja podem trobar milers d'hectàrees abandonades: camps d'ametllers, avellaners, garrofers, oliveres, etc.

Per mi, el gran repte és el de la sobirania alimentària i aconseguir que Catalunya sigui capaç de produir per al seu propi consum intern. Hi ha molta feina de conscienciació, de motivació i d'incentivació als joves a tornar a la terra. Vivim en una societat en què només ens venen que hem de consumir i tenir coses. Sincerament, crec que a la vida com menys coses tens, més feliç ets. Jo estic molt content i orgullós de la feina que faig. El nostre gran objectiu ha de ser motivar la gent jove a recuperar totes aquestes finques en desús. I aquesta actuació en l'àmbit local s'ha de portar

a l'àmbit internacional. Això seria el més saludable i òptim per tothom.

Un discurs que va molt en línia amb el teu projecte de vida, L'Hort de la Sínia. Coneixes l'Agenda 2030, els seus ODS i tots els Objectius que parlen de medi ambient?

Sí, perfectament. No fa gaire vaig anar a unes jornades sobre canvi climàtic i es va parlar molt d'aquests Objectius. Es parla molt però s'actua poc. Molts d'aquests documents estan molt bé però som a l'any 2019 i encara molts països no compleixen els objectius i compromisos que surten d'aquestes cimeres. S'ha d'entendre que som en un moment d'urgència; menys parlar i més actuar.

“Hem de motivar la gent jove a recuperar les finques en desús”

Ets optimista?

M'agradaria ser molt més optimista. Sóc realista. O ens posem les piles o estem en un procés sense retorn. La Terra té una inèrcia i la temperatura pujarà més d'1,5 graus, que es tenia com a gran

objectiu. I sabem que les conseqüències seran moltes greus. I no cal anar molt lluny, només cal veure les últimes riuades a l'Esplugu, l'incendi a la Ribera, etc. I tot i poder fer coses en l'àmbit personal i local, si el país que més contamina no és present ni en les cimeres...

Però així i tot són importants aquestes actuacions en àmbit local i personal. Al llarg dels 25 anys que fa que us dediqueu al cultiu, la divulgació, l'educació i la formació en agricultura ecològica, plantes aromàtiques i medicinals, energies renovables, heu detectat si la gent està més conscienciada?

No, malauradament no hem vist un canvi molt substancial. I ara és quan és més necessària que mai la nostra tasca, educar en valors de medi ambient i de respecte cap a la natura. Una cosa és que hi pugui haver més gent conscienciada i l'altra és passar a l'acció, i aquest és el gran repte que tenim i que ens consta més, passar a fer aquest canvi. És que inclús ens costa reciclar la nostra brossa... Això ho he vist aquí a Altafulla!

Necessitem lleis que obliguin a reduir els plàstics, a aprofitar gran part dels residus que produïm, etc.

Responsabilitat de tots.

Cadascú ha de mirar les accions del seu dia a dia, fer una mica d'examen de consciència i veure quina és la seva petjada ecològica.

Recordo de la meua experiència a l'hort que, una vegada acabades totes les activitats a l'aire lliure, i encara amb les emocions molt presents, vam fer un taller de reflexió i debat.

Sí, tenim un espai on parlem de producció ecològica, hàbits saludable i de consum responsable. Intentem generar debat i que la filosofia de vida de la gent que hi participi estigui més en sintonia amb la del projecte.

Et tornaries a embarcar en un projecte com aquest?

Sí, i amb l'experiència que tinc, canviaria algunes coses...

Tot és aprenentatge.

Si, és clar. Amb el temps t'adones que els fracassos del passat et donen aprenentatge i t'acaben portant on ets ara. Aquest projecte és un aprenentatge personal que ha valgut molt la pena. ■

Ens adherim al Projecte Labdoo.org

RECOLLIDA D'EQUIPS PORTÀTILS OBSOLETES

Únic dia 20/feb/20 de 10 a 14 i de 15 a 17

**A la Factoria del CRAI (Campus Catalunya URV)
(cal formar part de la comunitat universitària)**

Els equips han de funcionar, tenir el teclat complet, tenir el carregador i un mínim d'1 MB RAM (bateria no imprescindible)

OFICINA DE
COMPROMÍS SOCIAL
Universitat Rovira i Virgili

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Centre de Recursos per a
l'Aprenentatge i la Investigació

SustainLap

reutilitzem per l'educació

La proposta d'un codi ètic de respecte dels drets humans i de la igualtat de gènere per a les empreses catalanes

Text: Antoni Pigrau

**Catedràtic de Dret Internacional Públic. Grup de recerca Territori, Ciutadania i Sostenibilitat.
Departament de Dret Públic, Universitat Rovira i Virgili.**

Des de la dècada dels setanta del segle XX, diferents organismes internacionals, i especialment les Nacions Unides, es plantegen la necessitat de donar resposta a les violacions del dret internacional dels drets humans generades per empreses. Els intents d'elaborar un codi de conducta adreçat tant a les empreses multinacionals com als governs (1975-1983) o de redactar unes normes sobre les responsabilitats de les empreses transnacionals i altres empreses comercials en l'esfera dels drets humans (2003) no van reeixir.

Fou en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) en el qual va sorgir el primer marc d'autoregulació, el 1976, mitjançant les Línies directrius de l'OCDE per a empreses multinacionals, un document que ha tingut diferents revisions i actualitzacions, la darrera el 2011. També en el marc de l'Organització Internacional del Treball (OIT), el 1977 es va adoptar la Declaració tripartida de principis sobre les empreses multinacionals i la política social, actualitzada per darrer cop l'any 2000, que posa un èmfasi especial en els drets dels treballadors. A banda d'aquests textos generals, han proliferat altres codis sectorials de caràcter voluntari centrats en un sector d'activitat o en un àmbit de problemes més concret.

En els darrers anys, les organitzacions internacionals han donat un nou impuls a aquestes estratègies. El Consell de Drets Humans va adoptar, al juny de 2011, els Principis rectors sobre les empreses i els drets humans, que és ara l'element central de l'actual estratègia de les Nacions Unides. Paral·lelament, el Consell de Drets Humans, el 2014, va posar en funcionament un grup de treball per elaborar un instrument vinculant sobre les empreses transnacionals respecte als drets humans.

La Unió Europea ha impulsat els Principis rectors de l'ONU com el marc polític de referència en l'Estratègia renovada de la UE per a 2011-2014 sobre la responsabilitat social de les empreses. El Comitè de Ministres del Consell d'Europa, de 2 de març de

2016, també ha donat suport als Principis rectors de les Nacions Unides, per mitjà d'una recomanació als estats membres.

En el marc del pla de treball conjunt entre l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i ACCIÓ (Agència per la Competitivitat de l'Empresa) per acompanyar la incorporació dels valors de la cooperació al desenvolupament en la política d'empresa, al febrer de 2016, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament va encarregar al grup de recerca Territori, Ciutadania i Sostenibilitat, del Departament de Dret Públic de la Universitat Rovira i Virgili, l'elaboració d'un codi ètic de respecte dels drets humans i de la igualtat de gènere per a la internacionalització responsable de les empreses catalanes i dels seus mecanismes d'implementació.

El resultat d'aquest encàrrec va ser un conjunt de documents que haurien de formar part de la futura estratègia catalana d'empresa i drets humans (disponibles a http://cooperaciocatalana.gencat.cat/web/.content/Documents/20161121_Proposta-de-Codi-etic.pdf). Entre els documents en podem destacar els tres primers, que contenen el resum de la proposta d'un codi ètic de respecte dels drets humans i de la igualtat de gènere per a la internacionalització responsable de les empreses catalanes; un document explicatiu complementari de la proposta, i una proposta d'impuls i desplegament del codi ètic.

El codi ètic es dirigeix a totes les empreses catalanes, independentment de la dimensió, sector, context operacional, estructura o propietat —privades o públiques— que duen a terme activitats econòmiques a l'exterior en qualsevol de les diferents etapes del procés d'internacionalització. El 2015 es calculava que 3.070 empreses catalanes, que cobrien tots els sectors de l'economia, tenien 7.582 filials a l'estranger. D'altra banda, Catalunya és una

de les comunitats autònomes amb més empreses públiques de l'Estat espanyol. Només en l'àmbit de la Generalitat, tenim prop de 200 empreses públiques, repartides en diverses formes jurídiques. A això hi caldria afegir les empreses públiques vinculades a les diputacions i l'Administració local, que poden ser fàcilment al voltant de 400 més. A aquestes xifres hi caldria afegir les empreses catalanes que exporten o importen a l'estranger.

L'estructura del codi conté cinc apartats: un preàmbul, en el qual es formulen fonaments de la proposta d'un codi ètic, un apartat que descriu l'objecte i l'abast de la proposta, uns principis generals, una relació de pautes de conducta concretes que cal respectar i, finalment, el marc que regula el compliment del compromís del codi. El codi s'inspira en els antecedents esmentats i, en especial, en els Principis rectors de les Nacions Unides. Però també vol prestar una atenció especial als aspectes vinculats a la perspectiva de gènere i a la connexió entre medi ambient i drets humans.

El codi enuncia un conjunt de 36 pautes de conducta organitzades en els apartats següents: "Marc general de respecte als drets humans"; "Promoció de relacions laborals justes"; "Protecció del medi ambient"; "Garantia de compromís dels proveïdors i distribuïdors"; "Defensa dels consumidors i els clients"; "Compromís amb la comunitat"; "Ús d'informació i transparència corporativa"; "Responsabilitat tributària"; "Respecte de les normes de la competència", i "Relació amb les autoritats". Les pautes de conducta contingudes han de ser aplicades per les empreses allà on duguin a terme l'activitat, tenint en compte, en tot moment, les circumstàncies particulars i els marcs jurídics establerts a cada país; i afecten totes les persones que treballen per a les empreses, d'acord amb el grau de responsabilitat que els pertoca en funció de la seva ubicació i funcions en l'estructura empresarial.

Tota empresa que accepti el codi assumeix també uns compromisos de compliment, que són els previstos en els Principis rectors de les Nacions Unides i que requereixen polítiques i procediments apropiats en funció de la seva dimensió i circumstàncies, que han de contenir els aspectes següents:

1. Un compromís polític de respecte dels drets humans en les operacions comercials.
2. Un procés de diligència deguda que requereix: a) identificar i avaluar les conseqüències negatives reals o potencials en els drets humans de les activitats comercials; b) integrar les conclusions d'aquesta avaluació d'impacte en el marc de les funcions i processos interns pertinents del funcionament de l'empresa; c) fer un seguiment de l'eficàcia de la seva resposta; d) comunicar, de manera periòdica i accessible, les mesures que prenen per fer front a les conseqüències de les seves activitats sobre els drets humans. Naturalment, el grau de diligència exigible a les empreses és variable en funció de la dimensió de l'empresa, del sector en què treballa o de la zona del món en què opera, i és més elevat, sobretot, si ho fa en contextos d'especial risc com són els conflictes armats, les situacions d'ocupació militar, els països que presenten quadres generalitzats de vulneracions dels drets humans o els països o zones en què la presència de l'Estat és feble o inexistent.
3. Uns procediments que permetin la reparació a les persones perjudicades quan s'hagi causat o contribuït a causar alguna vulneració de drets humans. A aquest efecte, és recomanable que les empreses disposin de mecanismes de queixa o reclamació, sense perjudici dels que es puguin establir específicament en la implementació del codi.

El Codi ètic que es proposa situaria Catalunya en una posició capdavantera, per la seva actitud proactiva en impulsar un codi des del Govern, per definir amb claredat el que espera de totes les empreses catalanes internacionalitzades, per preveure les

eines necessàries per aplicar-lo, perquè seria aplicable gradualment, per incorporar de manera molt detallada les implicacions del respecte dels drets humans des de la perspectiva de gènere i des de la protecció del medi ambient i per voler fer de la internacionalització responsable una marca de país. L'adhesió a aquest codi no exclou que l'empresa tingui un codi ètic propi o que pugui estar adherida a altres codis internacionals de caràcter global o sectorial, tal com passa amb moltes empreses catalanes.

Des de la perspectiva empresarial, l'acceptació d'un codi ètic que mostri el compromís de l'empresa amb la responsabilitat social té importants repercussions positives en l'increment de la seva legitimitat social així com en la millora de la seva reputació. Al mateix temps, l'adopció d'un comportament responsable també redueix la conflictivitat i els riscos, millora l'avantatge competitiu de l'empresa i en reforça els recursos humans. Una internacionalització responsable és fonamental per gestionar els riscos que puguin sorgir en el futur i poder establir una estratègia millor a llarg termini. Les inversions responsables que respecten els drets humans, la igualtat de gènere i el medi ambient esdevenen un catalitzador per a la innovació, la generació de creixement econòmic, la sostenibilitat ambiental i la reducció de la pobresa en els països on operen. Sens dubte, una inversió responsable, que respecti uns principis ètics, és la millor imatge i carta de presentació que Catalunya pot oferir al món. En aquest sentit, és del tot necessari que les empreses catalanes es comportin en els processos d'expansió internacionals com a empreses responsables i compromeses amb els drets humans i el medi ambient.

Per tot això, esperem que el Govern de Catalunya reprengui, al més aviat possible, la tasca d'aprovar una estratègia catalana sobre empreses i drets humans, que va quedar aturada per les circumstàncies excepcionals de la situació política a Catalunya, i que un codi com el que es proposa en formi part. ■

Jornada de presentació

OFICINA DE COMPROMÍS SOCIAL DE LA URV

Un futur compartit

20 DE FEBRER DE 2020

Dia Internacional de la Justícia Social

Aula Magna

CAMPUS CATALUNYA

DE 12 A 20H

PROGRAMA DE LA JORNADA

MATÍ

12.00h Inauguració de la jornada, a càrrec de **María José Figueras**, rectora de la URV, i **Cori Camps**, vicerectora de Relacions Institucionals, Cultura i Compromís Social de la URV

12.30h Taula rodona: "L'Agenda 2030 a debat. ODS, 17 objectius, 17 reptes", amb **Marc Castellnou**, cap dels GRAF, **Iolanda Fresnillo**, sociòloga, i **Arcadi Oliveres**, economista

14.00h Pausa per dinar

TARDA

16.00h Projectió dels documentals *Baix a Mar. Els estius a la Torredembarra dels anys 20 als 40* i *Crònica dels anys 60. Imatges de la vida i la festa a la Sénia*

Presenten **Pedro Nogales**, director de l'Aula de Cinema, i **Maria Roig**, directora

17.15h Projecte Labdoo "Reinventant la cooperació per eliminar la bretxa digital" *

Presentació a càrrec de **Joan Fuster**, tècnic de l'OCS, i **Jordi Ros Giralt**, fundador *labdoo.org*

18.00h Presentació de la 2a Revista XCD. *Ocupació, emprenedoria i transformació social*

Taula rodona amb **Josep Alcoceba**, OCS, **Víctor Merino**, especialista en DDHH, **Teresa Torres**, InserLab, i **Joan Vives**, fundador de l'Hort de la Sinya

19.00h Consells saludables "Activa't i fes salut"

19.30h Cloenda, a càrrec de **Cori Camps**. Presentació de l'Aula de Música, a càrrec de la seva directora **Montserrat Rios** i actuació musical

*Durant la jornada es recolliran portàtils obsolets al CRAI del Campus Catalunya. Els equips han de funcionar, tenir el teclat sencer i un mínim de 750 MB de memòria RAM

Emprenedoria i gènere: és possible parlar-ne?

Text:

Víctor Merino Sancho, Doctor en Dret i professor agregat de Filosofia del Dret (URV).

Inés Solé Guillén, Llicenciada en Dret i Tècnica de Cooperació Internacional (URV).

Vivim uns moments en els quals l'emprenedoria i la igualtat de gènere semblaven conceptes pacífics que tothom podia defensar. El primer representava una idea que mostrava el reconeixement social i el valor (preeminentment) d'una idea que podíem considerar que era bona. A més a més, s'ha intentat identificar empenedoria amb esforç, i aquest esforç amb èxit. Justament l'argument solia ser: si tenies una idea que podia qualificar-se com a bona, amb esforç i probablement amb l'ajuda (desinteressada?) de qui pot donar una petita empena, l'èxit econòmic i el reconeixement social estaven assegurats.

L'anomenat esperit empenedor representa una mena de valors que han triomfat al llarg dels últims anys. Probablement inspirat en un model econòmic en què la llibertat continua entenent-se com el valor o el principi essencial que assegura la possibilitat de dur a terme les bones idees. També presumeix que l'esforç individual és el segon dels elements que assegura la bona premsa que hi ha al seu voltant. Veiem avui en dia que hi ha nombrosos programes i actuacions per part de les diverses administracions públiques (sobretot les competències que tenen a veure amb l'activitat econòmica o empresarial), i també de les empreses, que fomenten les virtuts d'aquesta forma de començar una activitat econòmica emmarcada en un sistema que premia, sobretot, l'èxit immediat.

Fruit probablement dels avenços tecnològics i la irrupció de les noves formes tecnològiques i de comunicació social, l'emprenedoria com a model està basada en unes idees properes al triomf del model socioeconòmic propi de les noves empreses tecnològiques. La llegenda i el nivell gairebé mític del naixement de les empreses amb més èxit en l'àmbit internacional van relacionar aquesta forma de concebre el saber fer del mercat, o almenys la possibilitat de créixer, i, sobretot, triomfar simplement amb bones idees i esforç. Podem estar d'acord amb les virtuts d'un model que permet l'entrada i l'èxit de qualsevol persona, que al final és el missatge que ens solen transmetre els defensors d'aquesta idea, però no hem d'oblidar que aquesta presumpció de neutra-

litat o objectivitat és probablement la raó de la bona premsa i la implantació d'aquesta idea. Això ha suposat que nombroses administracions públiques hi dediquin bona part dels seus esforços i programes diversos.

No obstant això, és oportú tenir en compte que aquesta presumpció de neutralitat se sosté sobre uns principis o unes idees que poden ser qüestionades si ens hi apropem adoptant una perspectiva de gènere. Sense ànim de fer-ne una anàlisi exhaustiva, intentarem ara assenyalar aquests elements que ens han de fer reflexionar sobre la viabilitat i la capacitat d'aquestes iniciatives de transformar el model econòmic de la nostra comunitat, si això es pretén, o almenys sobre qui s'hi inclou o queda exclòs d'aquestes iniciatives. Amb més motiu quan aquestes semblen haver concentrat els esforços o les actuacions dels poders públics en matèria econòmica, especialment pel que fa a les activitats dirigides a persones joves.

“La presumpció de neutralitat de l'actual model econòmic se sosté sobre uns principis qüestionables si s'adopta una perspectiva de gènere”

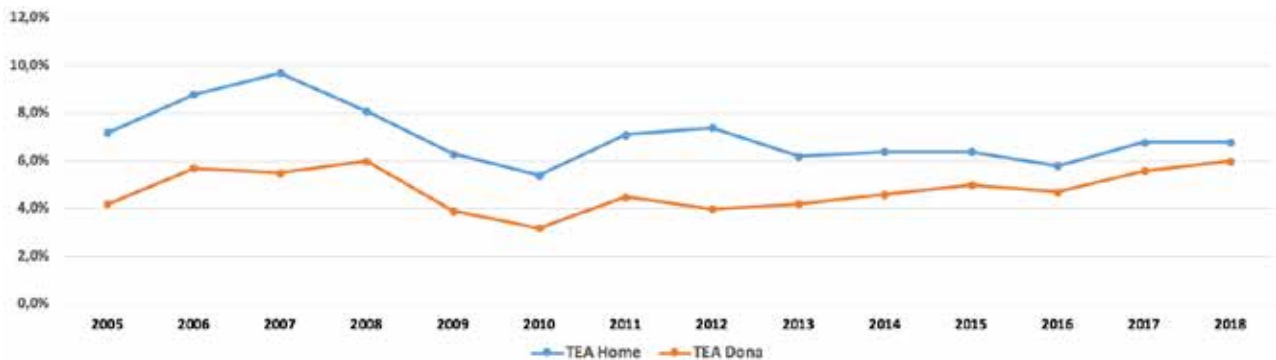
Si orientem les crítiques basades en models de gènere o feministes, hem de tenir en compte que la forma en la qual encara avui els poders públics orienten les activitats de caràcter econòmic es basa en el model de mercat i la iniciativa privada com a principi essencial. A més, la concentració de la riquesa en poques mans, això que ens recorden quasi diàriament els informes sobre la pobresa en els països occidentals, i les regles del joc de mercat han fet que sigui complicat accedir-hi. Amb un panorama així, caldria buscar possibilitats per alterar aquest modus operandi o bé, sense modificar ni alterar els principis d'aquest model, proposar solucions o correccions per garantir

la possibilitat d'accedir-hi. Si no es qüestiona aquest model econòmic, doncs, cal veure almenys quines mancances hi ha.

Si sostenim una perspectiva de gènere, com ho fem nosaltres, creiem que una de les mancances més importants, i que potser exclou bones idees, és l'excessiu valor atorgat a la idea d'esforç. Donant una ullada als programes que hi ha per fomentar l'emprenedoria, es veu que hi ha poca referència al contingut de les idees o dels programes. Tret de la distinció entre les activitats econòmiques, les possibilitats de dirigir o orientar quines activitats o sobre quins sectors cal fomentar la inversió solen veure's com una incidència injustificada. Aquesta incapacitat dels poders públics per decidir activitats concretes, a no ser que hi hagi raó o motiu suficient, s'acompanya de la incapacitat dels poders públics (també dels que tenen competència en matèria econòmica o d'activitat economicoempresarial) de defensar de forma ferma la igualtat de gènere des del punt de vista material o més enllà del principi d'igualtat d'oportunitats. Hem de tenir present que l'emprenedoria no es complementa amb criteris correctius i que, quan es fa, es tendeix només a fomentar la participació de noies i dones. Aquí radica el problema.

No pretenem dir que no s'ha de fomentar la participació efectiva i igualitària d'homes i dones, però no és suficient l'aplicació de criteris de correcció en termes quantitatius o distributius. Reiterem: no és suficient. És cert que els programes de foment o promoció de l'emprenedoria han d'arribar a totes. Per garantir que sigui així, ens cal que tots els programes tinguin mecanismes d'avaluació o de seguiment per valorar si hi participen noies o dones. Si, com sembla que passa, prevalen els homes en aquestes activitats, ens caldrà revisar on poden estar els motius de l'exclusió. Segurament la idea mateixa d'esforç hagi de ser rebutada. La idea d'esforç s'inspira segurament —ens diran—, en una persona cega al gènere, en què les seves necessitats i responsabilitats li permeten dedicar-se (gairebé en exclusiva) a l'activitat. Si mirem al voltant, i no solament enrere, ens adonem que les nostres societats continuen reiterant rols,

EVOLUCIÓ DE L'ÍNDEX TEA PER GÈNERE A L'ESTAT ESPANYOL Període 2005-2018

Taxa d'Activitat Emprenedora (TEA)

El GEM (de l'anglès Global Entrepreneurship Monitor) té l'objectiu de fer que tota la informació d'alta qualitat sobre la iniciativa empenedora arribi al major públic possible. La GEM és una de les xarxes mundials més important d'aquest àmbit.

Font: GEM Espanya, Enquestes a la Població Adulta 2018

estructures i relacions de gènere que ens fan ocupar posicions desiguals. Això vol dir que encara hi ha una divisió desigual i per raó de gènere de les activitats i les nostres funcions a la família, a la ciutat, als llocs de treball i de la divisió de les activitats dins i fora de l'àmbit domèstic, fet que també és rellevant per a l'emprenedoria, i aquí radica el primer obstacle si es pretén que aquests programes i iniciatives siguin capaces de modificar o ajudar la igualtat. Si es pretén que l'emprenedoria sigui una realitat, ens caldrà garantir que hi podem intervenir totes. I per fer això, ens cal també que els organismes públics prevegin mecanismes o es valori l'impacte positiu de la igualtat de gènere. Això vol dir que l'anàlisi que es vulgui fer sobre l'emprenedoria amb una perspectiva de gènere ha de tenir present no sols que hi hagi una participació equilibrada de totes, sinó que han d'oferir-se mecanismes per valorar l'impacte de gènere de la mesura.

o circumstàncies que fomenten una coresponsabilitat efectiva (horaris, sistema retributiu, tipus d'activitats, permisos de maternitat i paternitat...), entre d'altres. Pensem que l'emprenedoria pot ser una bona eina per promoure uns models econòmics més igualitaris si s'orienta a tal propòsit, com no s'ha fet fins ara, però cal un posicionament clar de qui els fomenti. I volem que la igualtat sigui considerada un valor o un principi tan valuós com la llibertat que orienta aquests programes. És més, en un moment com l'actual, en què els paradigmes econòmics tradicionals han demostrat la seva ineficàcia i en què s'evidencia el fracàs d'un model de creixement desequilibrat i desigual, es fa més necessària que mai la incorporació de la perspectiva de gènere per construir una nova economia, un nou model social i una nova definició de benestar, des d'una visió complexa, integradora i inclusiva. ■

“S'haurà de vincular amb canvis en les condicions laborals o circumstàncies que fomenten una coresponsabilitat efectiva”

Aquesta incidència de l'anàlisi de gènere ja es dona amb relació a les mesures i polítiques públiques, fins i tot en relació amb els pressupostos públics amb perspectiva de gènere. Si l'emprenedoria és la forma de concebre l'activitat empresarial o econòmica, d'acord amb uns principis ja esmentats, ens cal buscar eines que fomenten la llibertat de totes. Així ens caldria motivar els programes i el seu impacte en les activitats que es duuin a terme, s'haurà de vincular amb canvis en les condicions laborals

VINE I PARTICIPA

13 de febrer, 18:00.

SESSIÓ INFORMATIVA FONS ESPECÍFIC

Sala de graus URV Tarragona

Sala de juntes URV Tortosa

20 de febrer, 18:00.

PRESENTACIÓ 2a REVISTA XCD:

Ocupació, empenedoria i transformació social

Aula Magna URV

16 d'abril

II JORNADA XCD

Presentació Guia d'ONGD sud Catalunya

Presentació APP Voluntariat

Cloenda primer any de la XCD

Xarxa de Cooperació al Desenvolupament
del Sud de Catalunya

Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

Generalitat
de Catalunya

UNIVERSITAT
ROVIRA I VIRGILI

Xarxa de Cooperació al Desenvolupament del Sud de Catalunya
977256586 - info.xcd@urv.cat

OFICINA DE COMPROMÍS SOCIAL
Universitat Rovira i Virgili, Campus Catalunya
Avinguda Catalunya 35, 43002 Tarragona